

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

יציאת מצרים שיל קרוב אליך!

הרב יהושע שפירא,
הרב אשר פרקש,
מיכי יוספי, רחל טאוב,
יהושע מילר, עינת ריינוס,
אהרן רזאל, עדה האוזר
ואורי צוקר
**בחגיגה שכולה
דילוג לגאולה**

**הקול שמקפץ
על הגבעות**

יהושע שרמן, אב"ד
של יהודה שמואל
הי"ד, מספר על בנו
וחבריו להתיישבות
שמוציאים את כולנו
לחירות תודעתית

**ספירת
העומר,
יוצאים
לדרך!**
הרב יואל
ביטש

**יין אדום
על שום
מה?!**
יקי מנדלסון
כותב
למשפחות
הגבורה

**ונודה לך
שיר חדש
אודה רבקה
וינגרט מגישה:
מסע בין 10
שירות**

בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל

הרמב"ם היומי

'חכימה תורה על לומדיה בכל יום
ויום כיום שנחנה סהר סיני'
ברכות טוב

בוקר טוב, דוד ישראלי
היום ה-3 של לימוד הרמב"ם היומי:
ספר המדע · הקדמות · פרק ג'

רצף הלימוד שלך השבוע:

פירוש
חדש

מעקב
אישי

הגרלות

פירוש
חיטריק

חוויתי
למשתמש

אתר חדש

**באוויר. ביים. וביבשה
עכשיו גם אתה יכול!**

yad14.co.il

מחנכים את הדור הב טובים את מיני

לימודי תואר ראשון

שנתיים ואת מתחילה את השליחות שלך! (התמחות)

משאבי למידה

תנ"ך ומחשבת
ישראל

חינוך מיוחד

גיל הרך

מוזיקה

מדעים

לשון

אנגלית

מתמטיקה

מדעי המחשב

מעונות חנים שנה א' ארוחה ב-10 ש"ח

תואר ראשון גברים:

rishumramim@Michlalah.edu

02-6750987

תואר ראשון נשים:

rishum-jer@michlalah.edu

053-8254356 02-6750724

מסלול מקוצר!

לבעלות תעודת בכיר / בוגרי כולל
/ הסבה להוראה / הרחבת הסמכה

לימודי תואר שני

לימודי תואר שני בשנה אחת!

הוראת המדעים והמתמטיקה

טכנולוגיה מתקדמת
ויישומית

+ תעודה בהדרכה לתזונה נכונה

לגברים:

מנהיגות רבנית
+ תעודה רבני קהילות

ייעוץ חינוכי

ייעוץ בית ספרי /
פרטי / קהילתי

+ תעודה הדרכת הורים
טיפולית
*לימודים עד פסח תשפ"ח

לנשים:

ביבליותרפיה
+ תעודה בכלי גישור

ניהול וארגון מערכות חינוך

עיצוב זהות
וסימולציות בניהול

+ תעודה בהוראה מתקנת

הוראת תושב"ע
ומחשבת ישראל

חפשו ב-

אתר חדש לבית הספר להשתלמויות

כבר מורים?

מכללה ירושלים,

רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

תואר שני:

rishumsheni@michlalah.edu

02-6750715/736

לפסוח ולבוא כמו שאנחנו

מיכי יוספי שיחת חברים

הוראת הרבי לרב גליצנשטיין - רק לענות על שאלות ולשמור על קשר מבלי לדחוף לכיוון מעשי. אפשר כמובן להתייעץ עם בעלי ניסיון או עם צד שלישי שמכיר את הנפשות הפועלות ויודע לקלוע לרוחן.

איפה אתה? לא רואים אותך!

את הסיפור הבא סיפר אחד החסידים - נקרא לו נחום, וכמו שאומרים: השם שמור במערכת. באותם ימים הוא היה גר בקראון הייטס, השכונה החב"דית הגדולה בברוקלין, ובעקבות נסיבות וחוויות שונות שהוא עבר, המצב הרוחני שלו לא הרקיע שחקים, בלשון המעטה. "הגעתי למצב", העיד נחום, "שפשוט התביישתי לעבור ליד הרבי".

במילים שלי, נחום ביטא את התחושה שליוותה אותו, לפיה המרחק בין המדרגה הרוחנית של הרבי לבין הריקנות הרוחנית שהוא נמצא בה הוא בלתי נסבל. "משכך", המשיך נחום, "אמרתי לעצמי שהדבר הכי טוב עבורי יהיה לא להגיע לרבי... אולם בכל זאת, מפעם לפעם הייתי עובר על פני הרבי - פעמיים-שלוש בשנה - אלא שגם אז הייתי מושך את הכובע על העיניים, כדי שלא ארגיש שהרבי מסתכל עליי... רציתי רק "לעבור את זה" כמה שיותר מהר".

"פעם אחת", המשיך נחום, "עמדתי בתור אל הרבי, וכשעמדתי לפניו הרבי פשוט עצר אותי, הביט בי ושאל אותי ישירות, באידיש: איפה אתה?"

חברים יקרים, אני עוצר לרגע את הסיפור ומקדיש רגע של מחשבה בשם כל אחד מהקוראים והקוראות. כל מי שראה את הסרטונים של הרבי יכול לדמיין את המשמעות של ההתייצבות מול פניו, לחשוב שהרבי מסתכל עליו בעיניו הטובות והחודרות ושואל: איפה אתה? - על כל המשמעויות והעומק ששאלה כזו יכולה להדהד בתוכנו.

"באותו רגע - המשיך נחום - לא הבנתי מה קורה. איבדתי את המילים, ורק הצלחתי להשיב בפשטות: אני כאן. אבל הרבי המשיך ושאל: אז למה אתה לא בא? ...!"

"ממרחק הזמן, אני חושב שהייתי צריך לבקש סליחה או פשוט לשתוק, אבל מהפה יצאו לי שתי מילים: אני מלוכלך". זה היה הדימוי של נחום על עצמו בעקבות המצב הרוחני שלו, ולמעשה זו הייתה התשובה הכנה שלו אל הרבי, מדוע הוא באמת לא מגיע יותר. "זה מה שהרגשתי באותו זמן", אומר נחום, "הייתי מלוכלך מבפנים, כמו שכתוב 'לב יודע מרת נפשו'. אלא שאז הרבי השיב לי תשובה משמעותית כל כך, שארך זמן רב עד שהצלחתי להפנים אותה: בוא כמו שאתה!"

דילוג מלמטה, דילוג מלמעלה

חברים יקרים, כל אחד מאיתנו מוזמן לקבל את הדברים הללו באופן אישי. כשאנחנו קשורים באילן החיים - לא משנה מהי דרגתנו הרוחנית - המצב שלנו לא ימנע מאיתנו מלבוא. נזכור את המילים של הרבי: בוא כמו שאתה.

לחיים לחיים. חג הפסח הוא זמן של פסיחה ודילוג. לא תמיד הכל הולך לפי הסדר, ולפעמים צריך לבוא כמו שאנחנו ולתת קפיצה פנימה, ודווקא כך יוצאים לדרך חדשה. במקביל, דרך כזו משפיעה גם למעלה, שגם הקב"ה יאיץ את התהליכים עד למפגש המחודש בינינו. "קול דודי הנה זה בא, מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות", במהרה בימינו. לחיים.

חברים יקרים, חשבתי לדבר איתכם הפעם דווקא על התאריך י"א ניסן, יום ההולדת של הרבי מליובאוויטש שצויין השבוע, והקשר שלו לחג הפסח.

אתם יודעים, כל יהודי, בין אם הוא חב"דניק או מכל קבוצה אחרת בעם ישראל, יש לו על מה להודות לה; יתברך על הולדת הרבי. אפשר להודות על פתגם מחכים ששמעתם בשמו של הרבי, על סיפור מעורר הקשור בו, על התורה הנפלאה שלו, וכמובן - להודות על צבא השלוחים האדיר והנפלא שנכון לסייע לכל יהודי בכל מקום שהוא.

בלוח 'היום יום' שחיבר הרבי, בתאריך י"א בניסן נכתב: "ביום ההולדת על האדם להתבודד ולעלות זכרונותיו ולהתבונן בהם, והצריכים תיקון ותשובה - ישוב ויתקנם". בדומה לזה, כהוקרה לרבי, כל אחד יכול להעלות זכרונות של הודיה על הטובות הגדולות שהרבי השאיר לנו בעולם הזה, ולראות באיזה תחומים מאלה שעסק בהם ביכולתנו גם לתמוך ולחזק בעצמנו.

בקצב שלו

ברשותכם, אשתף אתכם בשני סיפורים מכוננים הקשורים אל הרבי, שמכל אחד מהם כשלעצמו אפשר להפיק לימוד מבורך.

את הסיפור הראשון סיפר החסיד ר' חנוך גליצנשטיין ע"ה, שעסק בין השאר גם בעריכה והוצאה לאור של ספרי חב"ד, והיה איש הקשר בין הרבי לסופרים ואנשי רוח ישראליים. בשנות החמישים, הגיעה אליו בקשה דרך אדם שלישי מאת הסופר אליעזר שטיינמן, שפרסם בזמנו לא מעט דברי כפירה - תסלחו לי על האזכור הזה, אבל הוא חשוב להמשך הסיפור - ולדבריו הוא עורך כעת עבודת מחקר על החסידות, והוא מבקש שיעזרו לו להשיג את ספרי תורת חב"ד.

הרב גליצנשטיין התלבט אם להיענות לבקשה הזו, מחשש שבעקיפין הוא יסייע בהשפעה לרעה על הציבור באמצעות שטיינמן, אך לאחר פגישה אישית עם הסופר כתב לרבי על התרשמותו ממנו ועל ההתלבטות שלו. תופתעו לשמוע, אבל הרבי הורה לו כך: בבקשה, דאג לספק לו את כל הספרים שהוא נדרש להם, ונוסף על כך תבקר אותו מדי שבוע כדי לענות על שאלותיו, ואם יש תשובה שלא תדע - העבר אותה אליי, אל הרבי. הרבי גם הוסיף והנחה את הרב גליצנשטיין שלא יעיר לו - אפילו לא ברמז - על מצבו הרוחני בנושא שמירת המצוות.

כך סיפר לימים הרב גליצנשטיין: "אספתי את כל ספרי חב"ד שהיו ברשותי, כולל רשימות וקונטרסים שונים, והבאתי הכל לביתו בתל אביב. במשך שנה וחצי שקע שטיינמן בלימוד יומי אינטנסיבי, והייתי מגיע ומשוחח איתו על התכנים שעסק בהם, כשבהמשך אף נוצר קשר מכתבים ישיר בינו ובין הרבי. מתוך העבודה הרבה שלו יצר שטיינמן את הסדרה הרחבה 'באר החסידות', שמתוכה שני כרכים הוקדשו למשנת חב"ד, כשכל מעיין שיפתח את הספרים הללו ישתומם על העומק וההכנה שלו בספרות החסידית.

"במקביל, למרבה הפלא, ראיתי שבמשך הזמן באמת נוצר אצל שטיינמן שינוי איטי לטובה ביחס ליהדותו, עד שבשלב מסוים הוא גם הביע חרטה עמוקה על דברי הכפירה שפרסם בעבר. באחד הימים, כשבאתי לבקרו, ציפתה לי הפתעה: על משקוף הדלת הייתה קבועה מזוזה. וכל זאת - מבלי שהערתי לו מאומה ולא ביקשתי דבר. בהמשך הוא החל אף לפקוד את בית הכנסת ולשמור עוד מצוות".

חברים יקרים, בינינו, זו באמת שאלה הדורשת התבוננות ומחשבה: מתי יש ערך וטעם לדברי תעמולה ומתי אנחנו יכולים לקבל את

סדר עדיפויות

© פרסומי ישראל

השנה, גם בעקבות המלחמה, אלפי משפחות בישראל
נאלצות לבחור בין סדר החג לבין סדרי החיים הבסיסיים ביותר!
תרמו לפעמונים ובכך תעניקו למשפחות
ליווי מקצועי לחירות כלכלית ומענק מיוחד לסיוע בהוצאות החג.

פעמונים
אתכם גם בשעת חירום

קמחא דפסחא נותנים דרך פעמונים
paamonim.org • 1-800-35-10-12

אבא, בבקשה, מהר!

בצעירותי ראיתי את כתב היד המקורי של הסימפוניה החמישית של בטהובן. הפרק השני איטי ורגוע, אך מה שהדהים אותי היה כמות המחיקות והתיקונים שעל התווים. אפשר היה להרגיש את המאבקים שעברו בנפשו של המלחין. המחיקות הרבות הראו כמה הוא לא ויתר לעצמו, עד שהוציא תחת ידו דבר שלם ומתוקן.

לקחתי משם מוסר השכל: גם בחיים, כדי להגיע לתוצאה יפה ורגועה צריך לעבור דרך מאבק פנימי, דרך ניסיונות. היצר ינסה להחליש אותך ויאמר שזו לא הדרך, אבל אסור להתייאש. התוצאה שווה את הכול. ועוד תזכורת מחזקת: העולם לא תמיד מפרגן. כשאתה מנגן ניגון חדש, חושבים שזה בא בקלות, שזה 'נשלף מהשרוול', ומוחאים קצת כפיים, מחמיאים. אבל אל תיתן לעולם להטעות אותך - זה עלה לך בדמים מרובים! גם בימים אלו עם ישראל נמצא במאבק מול אויבים וגם מול "אוהבים", מבית ומחוץ. לעיתים זה נדמה כמאבק שלא נגמר, אבל זכרו: ניגון יפה ששמעתם נולד עם הרבה זיעה על המצח ונדודי שינה.

בתוך הכנות הפסח המתישות, זכרו שעוד מעט יתחיל לרדת אור גדול - ניגון שקט ובהיר של גאולה.

אשתי חייבת נופש. חיפשנו כרטיסי טיסה, מצאנו בחצי מחיר, אבל הטיסה בשבת. קנינו. ה' יסלח לי... מה הבעיה? שאני לא יכול בלי תפילין, ובשבת אני לא נוגע בהם. מה לעשות?

לאחרונה שמתי לב למשהו מעניין. בתפילת העמידה יש בקשות רבות: תחיית המתים, קדושה, דעת, רפואה, ברכה. אך רק בברכות הקשורות לגאולה אנו מוסיפים את עניין המהירות: "מהר לגאלנו גאולה שלמה", "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח", "ובנה אותה... במהרה בימינו". לכאורה, יש כאן סוג של עזות מצח: אתה עומד לפני מלך ומבקש שהדברים ייעשו "מהר"?

חשבתי לומר שזה עצמו נחת הרוח של הקדוש ברוך הוא. בורא עולם רואה שאין לנו סבלנות והוא שמח! בניו כבר לא יכולים לחכות. אחים שלי, יש עניין להראות לאבא שזה בוער בנו!

אסיים בסיפור על יהודי מתוק. זה היה בעיצומה של שבת, כשחבר הוקפץ למילואים לכמה ימים. דנו בינינו אם מותר לו לקחת איתו תפילין: מחד, תפילין הם מוקצה או שמא זו "הכנה" מקודש לחול, ומאידך - זו שעת מלחמה, הדבר יפייס את דעתו, ויש כאן גם שמירה (בסוף התברר שמותר).

ישב איתנו חבר. אביו משמש כרב מושב בצפון. יהודים פשוטים, מסורתיים - לא יותר, אך עם אמונה גדולה. כך סיפר:

אחד ניגש אל אביו בביישנות ואמר: "כבוד הרב, קצת לא נעים לי לשאול, אבל אשתי חייבת נופש. חיפשנו כרטיסי טיסה, מצאנו בחצי מחיר, אבל הטיסה בשבת. קנינו. ה' יסלח לי... מה הבעיה? שאני לא יכול בלי תפילין, ובשבת אני לא נוגע בהם. מה לעשות? מותר לי לקחת אותם איתי לטיסה בשבת כדי שיהיו לי למשך השבוע?"

ענה לו הרב: "אסור".

למחרת חזר אותו יהודי אל הרב: "כבוד הרב, החלטנו - נשארים בארץ ולא טסים יותר בשבת".

בורא עולם, בשביל יהודי כזה שווה להביא את הגאולה. ואם מותר לי להוסיף: במהרה!

עדה האוזר

מטפלת רגשית ומנחת סדנאות חסידות

סיפור מתוק על מרירות

מספר ר' נחמן מעשה ביהודי ובגוי שהלכו יחד לקבץ נדבות. היהודי היה מדבר אידיש, והגוי דובר גרמנית. היה זה שידוך מושלם, שהרי הלשון דומה, וכך בקלות יכול היה הגוי להראות כיהודי. וזה ודאי כדאי לגוי המקבץ נדבות, שהרי היהודים רחמנים הם.

פסח מתקרב, והיהודי מספר לגוי על ארוחת המלכים לה יוכל לזכות בליל הסדר. הוא מכין אותו כראוי לכל פרטי הלילה המיוחד, שידע הגוי היטב כיצד לנהוג. אלא שעל דבר אחד קטן הוא שוכח לספר לו - המרור...

בלילה ההוא מגיע הגוי אל מארחיו היהודים, כולו רעב, ורק מצפה לארוחה הדשנה לה יזכה. בעיניים צופיות הוא עוקב אחר המתרחש, אך לאכזבתו הוא רואה איך שהכל מתארך ומתעכב, ולאט לאט, ועוד מעט, וכל הזמן הוא חושב שאולי עכשיו, ושעוד רגע. ושוב ושוב הוא מתאכזב שעדיין לא.

ונה הוא רואה שמהו משתנה, כעת זה נראה שזה מגיע. נראה שזה זה, שממש עכשיו מגיעה הסעודה הטובה. ומגשים לו משהו לאכול, והגוי מתלהב שהנה הוא כבר משקיט את רעבונו, והוא מכניס לפה וטועם, ופתאום נעשה לו מר, והלשון שלו נשרפת, והוא מרגיש נורא! לא יודע איפה לשים את עצמו, והוא בורח. ותוך כדי מנוסה חושב בליבו: יהודים ארוורים! מרור הם נותנים לי.

סיפור נפלא המעלה חיוך.

גוי שנתקע באמצע המתח, שלא מכיר את סוף הסיפור. שבטוח שכאן זה הסוף. שאין סוף אחר. שכל מה שיש פה בעולם, זה הסוף. ואין יותר.

והיהודי ששוכח לספר לו על המרור, כי זה נראה אולי שולי בעיניו. אבל אז מתברר שהמרור הוא העיקר בסיפור.

מה יש במרור הזה שהופך להיות כל כך מרכזי בליל הסדר? שהופך להיות זה המבחין בין גוי ליהודי?

בתחילת הסיפור הגוי והיהודי מהלכים להם יחד. הם היו יכולים להמשיך לנדוד, לכאורה שווים, דוברים שפה דומה, דומים בלבוש, בעיסוק, בתחושת החוסר הבסיסי. אחים לצרה. לשניהם אין בית ואין אחיזה, לכאורה שניהם חסרי שורשים כאן בעולם. אבל פסח מגלה משהו שבלעדיו לא היינו זוכים לראותו. פסח מגלה משהו אחר על שורשים ועל אחיזה.

למי בעצם יש שורשים גם אם נראה שאין? ומי, לעומת זאת, נבהל ובורח ולא מוצא שום מקום בעולם?

כמה עוגן יכול לתת סיפור העובר מדור לדור, איזה שורשים עמוקים הוא מצמיח. כמה ביטחון יש בידיעה שיש סוף טוב, שכבר בהתחלה ברור לנו שגם אם מתחיל בגנות, הוא יסתיים בשבח. שגם כשיש מרור, תגיע בסוף סעודה. כמה סבלנות אפשר לקבל, כמה הבנה בעומק הדרך ובתפוכות שלה.

אנחנו מוצאים את עצמנו לפעמים כמו הגוי, נבהלים מטעם המרור, ורוצים מיד לברוח. אבל אז אנחנו יכולים להיזכר ביהודי המתוק מהסיפור, זה שבסבלנות מלמד את הגוי איך להיות יהודי, זה שמסביר לו שלב אחר שלב מה התהליך. וזה שגם לפעמים שוכח לספר לו על המרירות, אבל אחר כך יכול להיזכר. כלומר היהודי שבתוכנו יכול להזכיר לתחושת הגוי שבתוכנו שיש סיפור עתיק, סיפור שעובר מאב לבן, מדור לדור, ובסיפור הזה יש גנות, אבל היא חולפת, ומגיע השבח, מגיעה הסעודה, ורק צריך שוב להיזכר. כל שנה להיזכר מחדש, כל שנה לחיות את הסיפור מחדש. כדי שהגוי שבתוכנו, שגם הוא מתיישב איתנו בליל הסדר, שגם הוא יבין. וכמוסיף ר' נחמן שאת ההיזכרות הזו כדאי לעשות עם חיוך. זה לא הסיפור הרציני והכבד על דרך ארוכה וקשה, זה סיפור מחויך, חיוך כזה שרק יהודי יודע לחייך.

פסח כשר ושמח

גם בימים אלו ממשיכים הצוותים המסורים שלנו להעניק בית חם ומכיל לעשרות הדיירים והדיירות, תוך שמירה על שגרת חייהם, זכויותיהם וביטחונם.

שדה חמד
אלכך דיור קהילה

שדה חמד הינו מערך דיור בקהילה לבוגרים,
בוגרות וזוגות נשואים דתיים- בתפקודים מגוונים

בפיקוח:

משרד העבודה הרווחה
והשירותים החברתיים

סרקו או הכנסו לאתר
לסיור וירטואלי בדירות

כאילו מישו דאג בכוונה שלא יהיה להם שקט. כל הזמן הם עושים משהו, גם אם זה ללכת מפה לשם ומשם לפה, העיקר שהם לא ישבו סתם ויחשבו. ממה המצרים מפחדים כל כך?
המחשבות המציקות מהבוקר לא עוזבות אותן, הוא מרגיש שיש שם משהו שחייב להתברר, רק שאין לו מתי. עבודה, עבודה, עבודה, חוץ מזה אין חיים.
אבל מה האופציות?
לא משנה. נגמר לו האוכל והעבודה מחכה.

“כבר שבוע אתה רוק מסיים את הפרויקט ואין כאן בעל ואבא.”
“מה את רוצה? הכסף הזה לא הולך על פינוקים בשבילי. האוכל שלכם, הבגדים שלכם, הלימודים של הילדים, וחופשת הלידה היא נגמרת שלך, כולם ממומנים מהפרויקט הזה ופרויקטים אחרים. אבל במקום לשמוע כל היום תודה, את מסתובבת עם פרצוף לימון ותוקעת בי מבטים מאשימים.”
“אתה יודע? נראה לי שלא שמת לב, אבל אתה כלוא בכלוב של זהב. הכנסת את הרגל לתוך הבוץ של העולם הזה ואתה לא מצליח לצאת. הכל נכון: הפרנסה, הרכב, הבית, רק שאתה את עצמך איבדת לדעת.”

“כבר שבוע הילדים לא ראו אותך.”
“מה את רוצה? העבודה הזאת היא לא מבחירה כמו שאת יודעת, וזה שאני נותן את הנשמה בעבודה מאפשר לכם לעבוד קצת פחות קשה. אבל משום מה יש לי תחושה שאת לא מרוצה, כאילו את חושבת שאני בחרתי במציאות הזאת.”
“אתה יודע? נראה לי שלא שמת לב, אבל פיתחת הזדהות עם המקום הארוך הזה. אתה לא רק עבד בפועל, הפכת גם לעבד בנשמה. זה שהמצרים משעבדים אותך לא אומר שאתה צריך לבחור בעבודתך. נכנסת לבוץ של מצרים ואתה לא מצליח לצאת. הכל נכון: הנוגשים, העבודות, הגבולות, רק שאתה את עצמך איבדת לדעת.”

“אחי, אתה שומע? ר' נתן אומר משהו חזק ממש לפסח.”
רוני השותף לפרויקט התחיל ללכת לשיעורים של איזה מישו, ומאז הוא מלא בכל מיני מחשבות ותובנות מוזרות.
“בלקוטי הלכות, הלכות הרשאה ד', הוא אומר ששעבוד מצרים הוא טרדת הפרנסה. לא יודע אם שמת לב, אבל העולם הזה הוא כמו ביצה טובענית, כלוב מזהב.”
מאיפה בא לו רוני הזה עם המילים של חיה מאתמול שלא עוזבות אותו?
“אנחנו כאילו במרוץ מטורף אחרי משהו לא קיים, ולא מצליחים לקחת שניה אוויר לנשימה. משעבדים את עצמנו בעצמנו.”
אז פסח הוא הגאולה שלנו. ר' נתן מראה שם איך ליל הסדר מלא בדברים שעוזרים לנו לצאת מהבוץ ולהיות חזרה בני חורין.
בקיצור, אחי, תאכל מצה, מרור, תשתה ארבע כוסות ותצא כבר מהשעבוד הזה.”

“שמעת את זה?”
בטח שהוא שמע. אתמול הגיע לכאן שליח של ה' - משה, והבטיח להם גאולה. וזה בדיוק הסדר לו עם הדיבורים של שרה. הוא כבר החליט - הוא מפסיק להיות עבד של המצרים! הוא מאמין למשה לגמרי. הם הולכים לצאת מהבוץ המצרי ולהיות עבדי ה'. הם הולכים לצאת ממצרים.

יוצאים לחירות!

“תכבד העבדה על האנשים ויעשו בה ואל ישעו בדברי שקר.”
(פרעה הרשע, שמות ה, ט)

לא. לא באמת.
הבוקר הגיע עוד לפני שהוא הספיק ליהנות משנת הלילה. אתמול הוא נשאר להשלים כמה דברים שנשארו לו מהעבודה, ואז מסתבר שהשינה חטפה אותו כי הבוקר הוא כן היה במיטה, אבל אין לו שום מושג איך זה קרה. בטח חיה דאגה לפנות אותו משם. באסה.

חיה נורא דואגת לו, ומשוכנעת שהוא עובד קשה מדי. אם זה היה תלוי בה היא הייתה מפטרת אותו מזמן ודואגת שהוא יעבוד בעבודה עם פחות עומס. נשמע מפתה, רק שהיו לזה השלכות בסוף חודש. הרי בשביל מי הוא עובד אם לא בשבילה ובשביל הילדים? אז שתגיד תודה וזהו.
המחשבה החדשה הציקה לו ממש. אם הוא היה שואל אותה היא כנראה הייתה מעדיפה את התלוש הנמוך ואת שלווה הנפש שלו. אוף, היא לא מבינה כלום!
לא משנה. הבוקר הגיע וזה אומר שאין זמן למחשבות. בטח לא מחשבות עמוקות כאלו.
עשר דקות אחר כך הוא כבר היה בדרך לעבודה.

לא. לא באמת.
הבוקר הגיע עוד לפני שהוא הספיק ליהנות משנת הלילה. אתמול הנוגשים העבידו אותם עד אמצע הלילה, הוא חזר ומיד נרדם על המחצלת בסלון. כנראה שרה עזרה לו לעבור משם לחדר השינה, את זה הוא לא זוכר.
שרה נורא דואגת לו, חושבת שמעבידים אותו קשה מדי. אם זה היה תלוי בה כבר מזמן היו מעבירים אותו לאזור אחר בבניה, רק שלא שואלים אותה.

מעצבן אותו שהיא כל הזמן משדרת שמהו אצלו לא בסדר. מה היא רוצה, לברוח? הוא עבד מהיום בו הוא נולד וכנראה גם ימות עבד, ממצרים אף אחד לא בורח. ובזכות העבודה הקשה שלו מעבידים אותה ואת הילדים פחות. שתגיד תודה וזהו.
היא יודעת את כל זה ובכל זאת משהו אצלו ממש מפריע לה. חיה לה על ענן. אוף, היא לא מבינה כלום!
לא משנה. הבוקר הגיע וזה אומר שאין זמן למחשבות. בטח לא מחשבות עמוקות כאלו.
עשר דקות אחר כך הוא כבר היה בדרך לעבודה.

חמש דקות הפסקת קפה, זה מה שיש להם בעבודה. רשמית יש להם זמנים קבועים להפסקות, וגם שעות עבודה מוגדרות: 8:00-16:00. רשמית, כי מעשית מי שלא נותן שעות נוספות ולוקח את כל ההפסקות שמגיעות לו לפי הנהלים, פשוט מוזמן לשימוע. ברור שמשלמים להם שעות נוספות, וגם במוסכים יפים, אבל משום מה לא בטוח שזה נותן לו תחושה טובה יותר.
המחשבות המציקות מהבוקר לא עוזבות אותן, הוא מרגיש שיש שם משהו שחייב להתברר, רק שאין לו מתי. עבודה, עבודה, עבודה, חוץ מזה אין חיים.
אבל מה האופציות?
לא משנה. נגמר לו הקפה והפרויקט מחכה.

חמש דקות לאכול, זה מה שיש להם.

**רק בבית התבשיל:
סעודות ליל הסדר וחג הפסח חמות
ומהודרות, לאלפי משפחות וילדים רעבים!**

כדי שהם לא ידלגו על שולחן עורך!

**ה'שולחן עורך'
שלהם
תלוי ברך!...**

**עם הקמחא
דפסחא שלך,
'בית התבשיל' מעניק בשליחותך
סעודות חג וליל הסדר
מהודרות ומשמחות
לעניים ולאלפי משפחות
וילדים רעבים**

סעודות לשבעת ימי החג		במסלול לביית	בחדר אוכל	
₪ 950	נוקק לכל חג הפסח	₪ 118	₪ 98	סעודת ליל הסדר
₪ 980	שולחן ליל הסדר בחדר האוכל	₪ 176	₪ 156	סעודת החג הראשון
₪ 1560	שולחן לחג הראשון בחדר האוכל	₪ 716		משפחה ליל הסדר
₪ 5700	משפחה לכל החג הפסח	₪ 68	₪ 58	סעודת חוה"מ

תרום עכשיו ותזכה לסדר פסח למשפחה רעבה

1800-350-535

לתרומות באתר: www.bhi.org.il

**בית
התבשיל**
שלא ישאר יהודי רעב

קדוש!

יקי מנדלסון, חמיו של אביעד ניימן הי"ד

היו אבותינו, בהזכרת שפלותנו. האין ראוי יותר כי נשכח לרגע את הכל ונחגוג?

חכמינו ראו למרחוק. הם ידעו כי דברי ימי ישראל רצופי מאבק הם. העם הנבחר, נבחר למלא את ייעודו הגדול - "עם זו יצאתי לי תהילתי יספרו". והשליחות הזו של גילוי שם ה' בעולם רצופה מאבק נורא עד עלות השחר. ובמשך הלילה הארוך והנורא של גלות וחשיכה נדרש יהיה למצוא מקורות כוח אמיתיים כדי להמשיך במסע.

בכל דור ודור יגיעו אל הלילה הזה האנשים שבורי הלב של אותו הדור. אלה אשר איבדו את היקר מפל. אלמנות ויתומים, אבות ואימהות, אחים ואחיות, גיסים וגיסות, סבים וסבתות. פצועים ופצועות בגוף ובנפש, ומעגלי הקרובים והרחוקים, כל בית ישראל.

ולמרות הכל, בכל דור ודור יגיעו היהודים ללילה הגדול הזה, ובכל מצב בו הם יהיו הם יעלו על נס את נס קיומם וסיבת היותם. כך בכל שנה ושנה יתחולל בכל בית יהודי המעמד המכונן של הסיפור העובר מאב לבנו, מהורים לילדיהם, ויצרוב בלב הדור הבא את סוד הקיום והיעוד הנצחי של העם המיוחד הזה.

ועתה, כאשר עומדים אנו על סיפו של הלילה הגדול הזה, יודעים אנו כי הוא יאסוף את כולנו אל חיקו וכולנו נשתוקק להיכנס אליו. זה יקרה דווקא משום שאין הוא הולך לטייח דבר והוא יתן מקום לכל הפאב והצער, לכל הנפילות והקשיים, ולכל בניו ובנותיו באשר הם. הלילה הזה יתן לכולם לגשת עדיו כפי שהם בכל מקום שהם.

הלילה הקדוש הזה יגלה את קדושת בניו, ועל כן בכל

הנה עומדות רגלינו בשערי הלילה הקדוש. הלילה בו נהיינו לעם, עם קדוש לה' אלוקינו אשר בחר בנו מכל העמים וחי עולם נטע בתוכנו.

בדחילו ורחימו אנו ניגשים אל הסדר, ושפתותינו לוחשות תפילה. אנא ה' שלח לנו, לכל שבורי הלב ופצועי הנפש והגוף, אור וכוח לסדר את מחשבותינו, להשקיט את ליבנו ההומה ואת נפשנו הסוערה. עשה אותנו כלי לקבל את קדושת הלילה הזה על מנת שיבוא הסדר על מקומו.

קדוש!

ובבואנו להתחיל את המסע הלילי המתחיל מעומק הגנות ועתיד לרומם אותנו למקומנו הראוי לנו, עלינו לעצור, לעצום עיניים, ולקדש. ברגעים אלה עומדים אנו לצאת מכל המצרים ולגלות לעצמנו ולעולם כולו את עצמות גדלה ותפארתה של כנסת ישראל.

אולם כל ההתחלות קשות.

"ברוך... בורא פרי הגפן", ומצוה לצאת ידי חובה בין אדם. ומיד עולה לנגד עינינו הסיבה: "זכר לדבר, שהיה פרעה שוחט תינוקות כשנצטרע". ובבת אחת, יחד עם התינוקות ההם עולים לפנינו כל התינוקות שבכל הדורות. אלה שהושלכו ליאור ואלה שנלקחו מידי הוריהם בכל הפרעות והגזרות, החטיפות וההשמדות.

ועומדים אנו תמהים, האם לשם כך התכנסנו? וכי חסרות צרות אנו שאנו מזכירים לעצמנו צרות ראשונות? הלא ליל חג הוא הלילה הזה, ליל יום עצמאותנו הראשון. כיצד התחברו להם הסיפורים הקשים עם שמחת החג ורוממות הרוח? מדוע קבעו חכמינו כי סדר הלילה הזה יתחיל בסיפור גנותנו? בעבדים היינו, בעובדי עבודה זרה

שנחסר, ויהיו רגעים שהכאב יאיים לשבש את החגיגה. אבל אז נרים כולנו ראש, אל אשר בחר בנו, ונאמר לפניו שירה חדשה. ניקח איתנו על כפיים את כולם. את הילדים ממצרים עם ילדי כל הזמנים, את ההרוגים ואת הנטבחים, ואת יקירנו הקדושים אשר מסרו נפשם על קדושת העם והארץ במערכה האחרונה. ניקח אותם איתנו, נביט בתמונתם, בזיו פניהם, ונקדש.

וכאשר נצא למסע הלילי הזה ונקדשו בתודעתנו ובמעשנו, נתמלא כוח. בלילה הזה מצטברים יחד כל הכוחות, כל תעצומות הנפש של הקדושים, כל האומץ והרצון, העוצמה והמסירות אשר התגלו בעת אשר הם הערו למוות נפשם, ועתה כל אלה מתערים לתוכנו וממלאים את המשפחות ואת העם כולו בעוז ובאמונה. הכל הכל עובר מדור לדור, שום דבר לא הולך ריקם.

הלילה הזה, העם כולו מתמלא ברוח הגבורה ובתעצומות הנפש, ומחדש נעוריו ונושא כפיו בתפילה ובכיסופים, למלא את היעוד, לראות בנחמת ציון וירושלים, ולהגיע כבר לגאולתנו השלמה. נקדש את שמך בעולם.

שנה ושנה כולנו באים אליו. יחדיו, קהל גדול נאסף, לחגוג את עצמאותנו ואת עצמיותו אשר כוללת את כל הסיפור על כל חלקיו.

המעמד המופלא הזה ממלא את כולנו כוח עצום, פי עם שיודע לשאת את כאבו ולא מאבד את דרכו, מגלה בזאת את גודל עוצמתו.

ומתוך העוצמה הזאת המתגלה ברגעים הגדולים הללו, אנו מקדשים. "אשר בחר בנו מכל עם ורוממו מכל לשון". איזה מילים מרוממות. מילים הראויות לעם גדול היודע להתרומם מכל המצבים. כארי יתנשא.

ברגעים הקשים והמרוממים הללו, באומרונו את המילים המרטיטות, יתרחש שוב הדבר הנפלא אשר מתרחש זה אלפי שנים בלילה הזה. זרם חשמלי אדיר יעבור בין כל בני העם הזה ויכווין אותנו מחדש אל נקודת היסוד – אשר בחר בנו!

כל קורותינו, כל המסע, כל הניסים, התורה והמצוה, הדבקות ומסירות הנפש, הסבל והתקוה, הכל הכל נובע מהבחירה בנו. הכל מושגח, הכל מכון, הכל מתוכנן. והכל יגיע אל יעדו, כימי צאתך מארץ מצרים עוד אראה אתכם נפלאות.

וכאשר נעמיד בפתח הלילה את התובנה הגדולה והעמוקה הזאת, נוכל לאזור כוחות ולחגוג את החגיגות שלנו נעשה בשמחה גדולה. דמעות גדולות וחמות יזלגו מעיני רבים, ורבים אחרים נפשם תהמה מאד. אחרים יביטו אל הפיסא הריק המתין לאהוב

מיכאל משדרות זקוק לתרומת כליה הצלת חיים ממש

מיכאל בן 65, תושב שדרות, איש חסד ובעל לב רחב, אב וסב מסור ואהוב, מתמודד עם אי-ספיקת כליות מתקדמת. כל חייו עזר לאנשים מכל הלב, בשקט ובענווה. תמיד היה שם בשביל אחרים בשעת קושי.

כעת - הוא זקוק לעזרתנו.

הדרך הרפואית שיכולה להציל את חייו היא השתלת כליה מתורם חי. זו מצוות פיקוח נפש וזכות עצומה שאין למעלה ממנה.

"כל המציל נפש אחת מישראל – כאילו הציל עולם ומלואו"

מיכאל רוצה להמשיך להיות לצד משפחתו, לראות את נכדיו גדלים ולהמשיך לעשות טוב כפי שעשה כל ימיו. משפחתו פונה מעומק הלב: אנא עזרו לנו להציל את אבא וסבא שלנו.

הבדיקות נעשות בדיסקרטיות מלאה ובליווי רפואי מקצועי.

לפרטים: אולגה 050-478347
ניתן לפנות גם דרך הקישור
תזכו למצוות וברכה

אתר נרוצה

ספירת העומר

הרב יואל בייטש

כמה נאליס לפני סיוטאיש אהרן...

תכליתה של יציאת מצרים היא בניית מערכת יחסים. כנבראים אנחנו כלואים במיצר של נקודת מבט מוגבלת על העולם, ולולא נפרוץ את המיצר הזה לא נוכל להתחבר לבורא הבלתי מוגבל. אין צורך בספת הפסיכולוג אלא למצע האלוקות שסללה בעבורנו נתיב ליציאה ממצרים, ולכן מיד במוצאי חג ראשון של פסח נתחיל לספור ספירת העומר - נלטש את מידות הנפש שלנו עד שיאירו כמו אבן ספיר, כדי שנהיה ראויים לקבל את התורה המאחדת אלוקים ואדם.

בסדרת הטורים שלפנינו נערוך היכרות עם מידות הנפש המרכזיות שלנו בדרך ליציאת מצרים אישית, בבית ובעבודת ה'.

מידת הגבורה זהירות, אהבה!

שאלו המלך, צדיק נפלא, הביט בכבש הבריא שעמד מולו והיסס, ובכך חרץ את גורל מלכותו.

טרם היציאה למלחמה בעמלק הוא קיבל צו אלוקי מפורש: "עֲתָה לָךְ וְהִפְתָּהָ אֶת עַמְלֶק... וְלֹא תַחַמַּל עָלָיו וְהִמַּתָּהּ מֵאִישׁ עַד אִשָּׁה מֵעַלְלָל וְעַד יוֹנֵק מִשׁוּר וְעַד שֶׁה מִגְמָל וְעַד חֲמֹר" (שמואל א, טו). ואילו כעת, במקום להרוג כל מה שנקרא בדרכו, חשב להקדיש את הכבש המשובח הזה, כמותו לא ראה מעולם, כקורבן לקב"ה. היש נפלא מכך?

התגובה של הקב"ה, כפי שביטא זאת שמואל נביא האלוקים, הייתה חריפה מאין כמותה: "וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל, הֲחַפֵּץ לָהּ בְּעֵלוֹת וְזִבְחִים כְּשֹׁמֵעַ בְּקוֹל ה'?! הִנֵּה שֹׁמֵעַ מִזְבַּח טוֹב, לְהִקְשִׁיב - מִחֻלָּב אֵילִים!"

ואנחנו תמהים: שאלו היה ועודנו גבוה משכמו ומעלה מעל כל העם, איך בא לידו כישלון צורב כל כך?

אין דוגמה טובה מזו למערכת יחסים שהאהבה השתלטה עליה ותופסת את המרחב כולו, בלי האיזון של מידת הגבורה. אהבה יכולה להפוך לחרב פיפיות שתחריב כל מערכת יחסים. מדוע? מיד נבין.

בלי אהבה איננו שואפים לכונן קשר מחייב עם מישהו שהוא לא אנחנו. אבל יש לאהבה חיסרון ברור: נקודת המוצא היא - אני. אני אוהב ולכן אני רוצה להתחסד כי אני מרגיש עם זה כל כך טוב. לכן אם משהו לא יאזן את האני הזה, בן הזוג שלי בסוף הופך לאמצעי דרכו אני מממש את עצמי. זה רע מאוד, כי ביום שהוא יפסיק לקבל את המחוות

את הלב שלנו, הלב יוסיף הבל חם לרצון, וכך למילה 'אהבה' נוספת האות ה' המציינת את התחילית של המילה הבל, וזו היא, אם כן, ה'אהבה': רצון לבבי.

שני צדדים למטבע

אגב, שמתם לב שכתבתי קודם שאברהם אבינו רצה לעשות חסד עם העוברים והשבים כי ליבו היה מלא אהבה לקב"ה? אני משוכנע שחלקכם הופתע מסופו של המשפט. ציפיתם אולי לקרוא שליבו של אברהם היה מלא באהבה עזה לעוברים והשבים, אבל זו דוגמה נהדרת לכך שלא מספיק להגדיר מה היא אהבה; חשוב מאוד להגדיר כיצד מבטאים אותה, אחרת אפשר לעשות נזק למערכת היחסים שלנו בין אדם לחברו ובין אדם למקום. מכירים את הטענה הזאת "אני אוהב את אלוקים, והוא בטוח מבין אותי כאשר אני מחלל שבת, הוא מבין אותי...". איננו יודעים מה אלוקים מבין, אבל דבר אחד בטוח: אהבה אין כאן.

כיוון שחסד ואהבה הם שני קצוות של אותו רגש, אזי כשאוהבים מישהו - עושים איתו חסד ונמנעים מדברים שהוא מתעב, כפי שקבע דוד המלך באומריו: "אֲהִיב ה' - שִׁנְאוּ רַע" (תהילים צז). כשאתה אוהב מישהו, טבעי שתשנא את מה שהוא שונא, ואלוקים, מה לעשות, שונא עבירות. להיכשל ולעשות תשובה זה דבר אחד, אבל לצפות מאלוקים שיודעה עם הרע שאנחנו עושים זה בערך כמו לומר: אני אוהב את זה"ל אהבת נפש ומגלה סודות צבאיים לאיראנים כדי להתפרנס, זה"ל בטח יבין זאת. לא, הוא לא. אתה תשב בכלל, ואתה כנראה לא אוהב אותו בכלל.

זו הסיבה שבעל התניא קבע ש"ואהבת את ה' אלוקיך" ו"ואהבת לרעך כמוך" הם שני צדדים של אותה מטבע, כי במתמטיקה של האהבה אם אני אוהב מישהו - אני צריך לאהוב מה שהוא אוהב, ואין דבר שה' אוהב יותר מאשר את הבנים והבנות שלו. לכן לאהוב אותם ולהתחסד איתם זו דרך נפלאה להשיב אהבה לקב"ה.

מידת החסד אוהבים את צה"ל! (מסייעים לאיראנים)

כדי להאזין למאות מיליוני השירים שנמצאים כיום ברשת נצטרך לפי הערכות אלפיים שנות האזנה רצופות, אבל אפילו אלפיים שנות האזנה לא יעזרו לנו להבין את הנושא שעליו נכתבו רוב השירים - אהבה.

שני מוקדים מרכזיים מנהלים את האדם - שכל ורגש. בניגוד לשכל שהוא עולמנו הפנימי, ולכן גם כאשר אנחנו נמצאים לבד יכולת ההבנה שלנו מושלמת, הַרְגֵשׁ נושא אותנו החוצה מעצמנו. כל מגמתו היא שנכונן מערכת יחסים עם סביבתנו, ולכן בלי זולת אין אפשרות לבטא רגש. זוכרים את אברהם אבינו ניצב בפתח האוהל כחום היום, מחכה בצפייה לאורחים? אין לו דרך לתת ביטוי לטוב הלב שלו ללא אורחים. בגלל שכל מגמת הַרְגֵשׁ היא ליצור אינטראקציה, לכן המידה הראשונה הפותחת את שערי של עולם הרגש היא מידת החסד, הרצון להשפיע לזולת וכך להתחבר אליו.

רגע, התחלנו עם אהבה, איך הגענו לחסד? אלא שאהבה וחסד הם שני קצוותיה של אותה מידה. לכל מידה יש הפך הפנימי אותו אני חש, והפך החיצוני, הביצועי, אותו יחווה הזולת בעקבות התחושה שלי. החסד הוא הזרוע הביצועית של רגש האהבה. למשל: אברהם אבינו רוצה לעשות חסד עם העוברים והשבים כדי לתת ביטוי לאהבה העזה שהוא חש בליבו לקב"ה.

אבל טרם הגדרנו - מה היא בדיוק אהבה? ובכן, אהבה היא - רצון הלב. בלשון הקודש "אהבה" משמעותו "רצה", למשל כלשון הפסוק "וְלֹא אֶכֶה ה' אֱלֹהֶיךָ לְשִׁמְעַ אֵל בְּלִעָם". הרצון הוא הכוח הכללי המניע את כלל כוחות הנפש. כשאדם רוצה לקחת צלחת, הרצון יניע את היד וכוח התנועה יחשף. כאשר הרצון מעוניין בזולת הוא יפלח

בס"ד

החלה ההרשמה לשנת תשפ"ז
ל"נחלת אבות" בקרית מלאכי!

כולל רבנות קהילתית ורבנות עיר

מתאים גם לרווקים

לימוד הלכה בעיון סעיף אחר סעיף
עם דגש על הלכה למעשה ומנהג

בחבורה איכותית ורצינית

קורס רטוריקה, גישור, הזרכת חתנים,
ארגון הקהילה וכו'.

לימוד חזנות, תקיעת שופר, מראות
דמים וכו'.

פעילויות לנשות האברכים.

תוכנית המשך לרבנות עיר.

בראשות הרב אריאל
שלום אלקובי שליט"א

מלגה מכובדת

מבחני הכניסה יתקיימו בע"ה
ביום שלישי יא אייר תשפ"ו
מהרו להירשם!

לחידע נוסף:

לפרטים והרשמה:

0548011270

yad.shaoul@gmail.com

שלי, הפתרון יהיה פשוט: להחליף את בן הזוג.

את התיקון עושה מידת הגבורה. משמעותה היא להתגבר על הדחפים שלי, כולל האהבה הבוררת בקרבי, על ידי שימת דגש על בן הזוג שחי לצדידי. לבדוק שוב ושוב שאני מדייק את עצמי לפי מה שהוא היה רוצה לחוות, ואם הוא לא מעוניין - לכבוש את הרצון שלי לתת, ולחשוב פעמיים האם זה עיתוי מתאים או שזה רק רצון שלי לחוות אהבה על חשבוננו.

אגו בתחפושת

כבר שמעתי מכמה בני זוג את המשפט: אני כל כך רוצה לאהוב את אשתי והיא רק מפריעה לי...

שאול המלך אהב את הקב"ה אהבה עזה שאין לנו דרך לתאר. כשהוא ראה כבש כל כך דשן, הפיתוי להגישו לקב"ה כקורבן היה בעוצמה שהוא לא עמד בפניה. לא הייתה בו הגבורה להגביל את הרצון לאהוב ולהשמיד את הכבש שהתגלה כאגג מלך עמלק, ואת הסוף המצער כולנו מכירים.

לפעמים אנחנו רוצים לעשות "למען שמו באהבה" דברים שאלוקים לא ביקש, ולא רוצה, ובמקרה כזה עלינו להתמלא ביראה ולזכור שלעשות מה שבא לי, גם כשהמניע הוא אהבה - זו עדיין לא מערכת יחסים, זה אגו בתחפושת. כמו אגג שנראה כמו כבש תמים ויכול לחסל את הקשר הנפלא אליו אנחנו שואפים. לכן התורה מזכירה לנו: "איזהו גיבור? הכובש את יצרו", כולל את יצר האהבה שמסוגל להפוך את בן הזוג שלנו לשקוף.

הזכרנו בטור הקודם שלכל רגש יש היבט פנימי אותו אנחנו חשים, והיבט חיצוני מעשי כתוצאה מכך. מידת הגבורה היא הזרוע הביצועית של רגש היראה. בעוד האהבה דוחפת אותנו להביע את עצמנו, היראה גורמת לנו לראות את הזולת כדי לדייק את עצמנו לפי מידתו שלו. לכן 'יראה' ו'ראיה' מכילות את אותן האותיות, כי משמעותן הנפשית זהה.

הקב"ה ציפה משאול שיראה אותו כל העת אל מול עיניו וכך יתמלא ביראה מפניו, ומשם ישאב תועפות של גבורה לנצח את עמלק למרות הפיתוי הרב להביא קורבנות מצאנו.

מפרק הבתים מספר אחד כיום היא האהבה. כשהיא הופכת למטרה לשמה התחננו - זו כמעט ערובה לכך שהבית לא יחזיק מעמד, כי אנחנו רק מפריעים אחד לשנייה עם הרצונות המעצבנים כל כך שמפריעים לאהוב אותנו. הפתרון הוא יראה, לראות כל הזמן את בן הזוג כמטרה, וכך יהיה זה בניין עדי עד.

רוצים עוד? הצטרפו לקבוצת השיעורים
עם הרב יואל: 054-5570298

מזמור שיר ליום השבת

שירת אדם הראשון - (תהלים צב)

בטח כבר שמתם לב לכך שהכול קורה בשבת. שבת שמחת תורה. "שבת זכור" באיראן, פרס של ימינו. ובתווך עוד כמה. אבל איך אפשר להשוות? מהשבת היא שראיה לנו שהעולם חשך בעדנו, ועד השבת לפני יותר מחודש בה התהפכו היוצרות. להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות.

גם על זה וגם על זה נודה. על החושך, שהוליד אמונה, ועל הבורק שהביא בכנפיו חסד.

כן, היו רגעים בהם הרגשנו שאנחנו פשוט לא מבינים כלום. איש בער לא ידע. בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און. אבל גם על הרגעים האלו אנו מודים לך, שנתת לנו את הכוח להחזיק מעמד, כתמר יפרח נתת לנו את הכוח לעמוד איתנים.

כן, ברגעים הקשים והחשוכים מכול, הרגשנו שמהו מתהווה, שמאד עמקו מחשבתך.

ולאורך כל הדרך נתת לנו רגעים של חסד. כְּאֵזוּ בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָה, נתת לנו שוב לנשק באהבה את אדמת הקודש, בארץ ישראל היפה, הרחבה. נתת לנו להציף ולראות את הלבנון, את בית המקדש. כחותם על זרוענו, עם פאצ' משיחי, הלכנו לקרב וידענו על מה אנחנו נלחמים.

ולכל שבת יש מוצאי שבת.

גם אחרי רגעי הבהירות, בהם חווינו וראינו איך יתפרדו כל פעלי און, כשהחושך שוב כיסה ארץ, גילית לנו את הסוד. כמו אדם הראשון, שלימדת אותו להקיש אבן אופל באבן צלמוות (מדרש תהילים צ"ב), בראת גם לנו אש שלא תכבה לעולם.

ה מודעות להודיה פשטה היום, ב"ה. אומרים שזהו דור של "מזמור לתודה", ואכן פרק ק' נאמר ומושר בכל הזדמנות. גם במהלך המלחמה האחרונה ישנה התעוררות רבה לתקן תיקון היסטורי, ולא להפסיד את ההזדמנות הגאולית, שכן ביקש הקב"ה לעשות את חזקיהו משיח, אלא שלא אמר שירה. אז אנחנו נודה ונהלל ונקווה שנוכה הפעם...

אלא שגם לעבודת ההודיה יכולות להיות שכבות רבות. חז"ל מונים בתנ"ך עשר שירות, כשכל שירה כנראה נותנת הד לצלילים שונים של הודיה. עד כמה עשירה ההודיה שלנו? עד כמה היא מגוונת ונוגעת בנימים הדקים ביותר בנפש? הגענו לעידן בו אנו צריכים להתחיל להכיר עומקים של טובה, עומקים של שמחה, עומקים של הלל והודיה. ובשביל זה צריך להיכנס פנימה, להתבונן, "ויתבוננו חסדי ה'" (תהילים קז).

בהשראת עשר השירות, ננסה לפרוס מעט את יריעת השבח וההודיה על גאולתנו ופדותנו נפשנו, ובמיוחד בשנה האחרונה. מיום פסח שעבר ועד היום. בין אם אתם כעת בעיצומו של סיפור יציאת מצרים בליל הסדר, בשבת של שיר השירים, או בליל שביעי של פסח (בו נוהגים רבים גם לשיר את כל עשר השירות) - מוצעים כאן לפניכם כיוונים להתבוננות, אישית וכללית, על גאולתנו ופדות נפשנו. לפיכך אנחנו חייבים להודות.

שירת האזינו

האזינו - (דברים לב)

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְגו' וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמָרִי פִי.

לא את הכול אנחנו מצליחים לראות ולהבין מיד. צריך להטות אוזן, להקשיב, להתבונן. הרי הטילים שורקים, ויש אזעקות וגם כיפת ברזל ויירוטים. אבל גם אלו יכולים להרעיש עד כדי כך, שלא נשמע, אם לא נאזין. אבל יש רגעים בהם הווילון מוסט קצת הצידה, וקל יותר לראות. בנין שסופג פגיעה ישירה, אבל הוא ריק מדיירים כי הוא בפנינו-בינו של תמ"א. משפחה שלמה שקמה רגע לפני שהטיל נוחת בסלון, ועוד כהנה וכהנה.

ולפעמים דווקא הרגעים הקשים והכואבים יותר פתחו את עינינו. "וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פְּנֵי מַהִם", גם זה חלק משירת האזינו. פתאום לשמע הבשורות הקשות, הבנו, מה יכול לקרות מכל טיל וטיל מתוך המאות והאלפים שנורו ויורטו או נפלו בשטח פתוח. כן, היו גם רגעים מחרידים שהעידו וגרמו לנו לקלוט, שגם בממ"ד ובמקלט ה' הוא המגן ומושיע. אין ספק שאנו מוקפים בענני הכבוד. תהילים שעולים מעלה, ויוצרים והופכים לטילי טילים של ניסים.

יש דרך נוספת שאנחנו זוכים דרכה לפתוח את עינינו ולהבין עד כמה הכל פה מושגת. דרך הפרספקטיבה ההיסטורית. ממעוף הציפור הכל נראה אחרת, ומקבל גם פרופורציה. זכר ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגידך זקנך ויאמרו לך.

חג הפסח, הוא הזמן בו אנו יושבים מסובים עם סכא וסבתא, בו אנו נפגשים עם המשפחה המורחבת, ומאוגדים אבות עם בנים. זה הזמן להתבונן בהיסטוריה המשפחתית שלנו, וכיד ההשגחה שהביאה אותנו עד הלום. בין אם כניצולי שואה, או עולים מארצות ערב ואתיופיה, ההתבוננות במהלך הדורות, יכולה לתת לנו בהירות גם היום.

אמנם דור עקש ופתלתל, אבל גם דור שזוכה לקיבוץ גלויות, וגם לאריכות ימים. השיר והשבח לה' על גלגול סיפור חיינו האיש, המשפחתי והלאומי. ויום אחד עוד נראה גם איך רגעי ההסתר, יצא כנגה אורם. לילה כיום יאיר.

הַרְנִינוּ גוֹיִם עִמּוֹ כִּי דָם עֲבָדְיוֹ יָקוּם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכָפַר אֲדָמָתוֹ עִמּוֹ.

שירת הבאר

אז ישיר ישראל - (במדבר כא, יז-כ)

זה כל כך ברור, שיותר ממה שאנחנו יודעים, אנחנו ממש ממש לא יודעים. לפעמים הקב"ה נותן לנו הצצה, בשביל להבין כמה נעלם מעינינו. כמו באשד הנחלים, כשבני ישראל לא היו מודעים לנס האדיר שנעשה להם עם האמוריים, ועלה הבאר עם דמם ועצמותיהם של האמוריים. שיכירו ישראל בנס, ויאמרו שירה.

אז פתאום אנחנו שומעים שעניינם להם ולא יראו, אוזניים להם ולא ישמעו. פתאום ביפרים מתפוצצים, כך באמצע החיים. וכולם בשוק. ופתאום איזה ארכי מחבל, מוצא את מותו באופן מסתורי. וברגע אחד נכרת ראשו של המן של ימינו. והכל כל כך מדויק.

אז אנחנו מבינים כמה אנחנו לא מבינים, ולא יודעים כלום. אז התודה והברכה לכל אנשי המוסד. לכוחות הבטחון הגלויים והסמויים. לאנשים ולמשפחות, שמקריבים את עצמם יום יום, במשך שנים, למען כולנו.

והשיר והשבח לבורא עולם! שנותן לאדם דעת. שחולק מחוכמתו, ונותן לנו את הכוח לעשות חיל. ותודה גם ללומדי התורה, ולנשים היקרות שתומכות ומאפשרות, ושולחות ומחכות. כי בזכות הלימוד, אנו נושעים. כי בזכות מלחמתה של תורה, אנו מנצחים בקרב. ומחוקק במשענותם, על פי משה עם מטה האלוקים.

והשיר וההלל לה', נותן התורה. וממךך מתנה. איזה זכות שיש לנו תורת חיים. מים חיים. נשיר כלל ישראל יחד, את שירת הבאר.

אז ישיר מיטה

שירת הים - (שמות טו)

אז, כשהרגשתי שהחידלון כבר גמר עלי סופית, קמתי לתחייה.

אז בשדה הקרב, כשאת פני המוות ראינו.

אז בבית, כשנשנקנו מהצער.

אז בחדרי הלב, כשהספק והייאוש כילו כל חלקה טובה.

ופתאום אני חי בין העצמות, מכאן רמז לתחיית המתים.

כמה תחייה חווינו בשנה האחרונה? אישית, לאומית.

תחשבו על כל אחד מהחטופים שיצאו לחירות עולם השנה.

תחשבו עלינו, על הרגשות של לפני ואחרי שהם השתחררו. כשהבלתי יאומן קרה, כהרף עין ממש.

תחשבו עלינו כחברה, שהלכה והתפוררה ופתאום היא מתאחה, לאט לאט, אבל בבטחה. במפגשים במקלטים. בשיחות של שכנים. פנים אל פנים.

אז נשיר גם אנחנו את שירת הים, על הגלים שמטביעים בתוכם את כל הפחדים שלנו. על הלב שהולך ומתחזק לנוכח יד ה' הכל-יכך גלויה.

אמר אויב, אָרְדָּךְ, אֲשִׁיג, אֲשַׁמֵּיד בַּאֲטוּם.

נִשְׁפָּתְךָ בְּרוּחְךָ, וּבִרְגַע אֶחָד נִדְמוּ כַּאֲבָן, אַרְבַּעִים בַּמִּסְפָּר, בַּחֲצֵי דָקָה.

צִלְלוּ בְּקִיתוֹנוֹת שֶׁל עוֹפֶרֶת יְצוּקָה. מִי כְּמִכָּה בְּאֵלֶם ה' ? מִי כְּמִכָּה, נוֹרָא תְהִלַּת, עֲשֵׂה פְלֶא.

שִׁמְעוּ סוֹרִים יִרְגְּזוּן, חֵיל אֲחֻז יִשְׁבִּי פְלִשְׁתַּי, נִמּוּגוֹ כָּל יוֹשְׁבֵי סְעוּדִיָּה, וְקִטְאָר.

תְּפוֹל עַל כּוֹלֶם אֵימַתָּה וּפְחָד. הָעוֹלָם מִשְׁתוֹמֵם. שׁוֹתֵק בַּפְּלִיאָה.

עַד יַעֲבֹר עִמָּךְ ה', עַד יַעֲבֹר עִם זֹו קְנִיָּתְךָ. אֲנַחְנוּ לֹא מִסְתַּפְקִים בַּחֲלָק. עַד הַסּוּף ה' יִתְבַּרֵךְ.

תְּבַאֲמוּ וְתִשְׁעֲמוּ בְּהַר נִחְלָתְךָ. בְּנוֹוֶה קוֹדֶשֶׁךְ.

אז נשיר עם משה.

שִׁירַת הַיּוֹשֵׁעַ

שמש בגבעון דום – (יהושע י,
י"ב-י"ד)

אתם קולטים? אנחנו פה בארץ ישראל!
חזרנו אחרי כמעט 2000 שנות גלות!
אסור לנו להתרגל לזה, אסור לנו להפוך
להיות אדישים לפלא הזה.

הפגישה שלנו עם הטבע המרהיב
ביופיו, בעונה האביבית המדהימה
הזו, צריכה לעורר את נימי הנפש
הרדומים שלנו, לשירה עצומה. שיר
פשוט, שיר כפול, שיר משולש,
שיר מרובע.

שירה על היופי הבראשיתי,
שמזכיר לנו מי אומר והכל נהיה
בדבור.

שירה על הארץ הקדושה, שאנו
זוכים לחיות בה ולהגות בה בתורה
יום ולילה.

שירה על ההתיישבות הפורחת, החוות
שנכנסו לרשימות הרשמיות של פיקוד
העורף, ועל הגבעות שילדים וילדות
שוב מקפצים עליהן.

שירה על גשמי הברכה שהוריקו כל
הר, והפכו בששון מדבר לעדן. אשרינו
שזכינו לראות, הכרים לבשו צאן,
והעמקים עטפו בר.

שירה על צדיקי אמת שמכוונים אותנו
בדרך, ולאורם נלך.

פרק שירה שמעורר את האהבה לה,
ופיוט של אהבת ארץ ישראל שמקפלת
בתוכה את כל האהבות כולן.

אֲזֵי יִדְבַר יְהוֹשֻׁעַ לֵיה־יְהוָה בְּיוֹם תַּת
יְהוָה וְגו' הָאֲמַרְי לְפָנַי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמֶר לְעֵינַי יִשְׂרָאֵל שָׁמַשׁ בְּגִבְעוֹן דּוֹם
וַיֵּרַח בְּעַמְקֵי אֵילֹן. וַיִּדַּם הַשָּׁמֶשׁ וַיֵּרַח
עָמֵד עַד יָקָם גּוֹי אִיבִיו הֲלֹא וְגו' כְּתוּבָה
עַל סֵפֶר הַיִּשָּׁר וַיַּעֲמֵד הַשָּׁמֶשׁ בְּחֻצֵי
הַשָּׁמַיִם וְלֹא אָץ לָבוֹא כְּיוֹם תָּמִים.

עד יקום גוי אויביו, נשיר עם יהושע
לה'.

שִׁירַת דְּבוּרָה

ותשר דבורה וברק בן אבינעם –
(שופטים ה)

נעבור קצת לשירה הפרטית שלנו. הרי
גם את העולם נתן בליבם (קהלת ג, יד).
תחשבו לרגע, איזה כוחות התגלו בכם
אישית בשנה האחרונה?

איפה זכיתם, במקום שאין אנשים,
להיות איש, או אשה?

את מי זכיתם להוביל, להנהיג,
להנחות? איזה קול זכיתם להשמיע,
לגלות?

כמו דבורה הנביאה, ברק בן אבינעם
ויעל אשת חבר הקיני, לכל אחד מאיתנו
יש רגעים בחיים, בהם הקב"ה שואל
אותנו: איכה? ואנחנו נקראים לומר:
הנני. רגעים בהם צריך להפסיק לשבת
על המשפתיים, ולקחת צד.

"עד שקמתי דבורה", מתי זכית לקום,
להשתקם?

ומה עם המלחמה שמתחוללת ממש
אצלך בלב? איזה מהלכים זכית
לעשות, באיזה קרבות זכית לנצח?

איפה ראית ניסים פרטיים, בחיי הנפש
שלך? על איזה אויב פנימי נתן לך ה'
כוח לגבור, ולו לכמה רגעים?

מודים על העבר, ומבקשים על העתיד:
כֵּן יֵאבְדוּ כָּל אוֹיְבֵיךָ ה' וְאֵהָבִיו כְּצֵאת
הַשָּׁמֶשׁ וְגו' וְתִשְׁקַט הָאָרֶץ אַרְבָּעִים
שָׁנָה.

שִׁירַת חַנָּה

חנה אם שמואל –
(שמואל א' ב, א-י)

נמשיך עוד קצת עם השירה הפרטית
שלנו, כי שמחתי בישועתיך.

נולדו לכם ילד, ילדה, נכד, נכדה?
שירה חדשה!

הייתם בקנטים, וה' הפך את הקערה
על פיה?

י-ה-ר-ה מִמֵּית וּמִחַיָּה, מוֹרִיד שָׁאוֹל
וְיַעֲלֵל.

הפרנסה איכשהו הסתדרה? (יש לכם
אוכל ברמה כלשהי הפסח? בית? בגד
עליכם?)

הבריאות שלכם או של קרוב ללבכם
התיישרה? (החלמתם מווירוס
שהשבית אתכם? קיבלתם תוצאות
טובות אחרי ההפחדות?)

לא מגיע לו יותר ממילת תודה?

מקום מעֵפֶר דָּל מֵאֲשַׁפֶּת יָרִים אֶבְיֹן,
לְהוֹשִׁיב עִם נְדִיבִים וְכֹסֵא כְבוֹד יִנְחָלֵם.

וגם בהפוכה...

זה גם שלו.

הירידות שאחרי העליות. הנסיקות
שאחרי ההמראות, הבכיות שאחרי
האורות. ההתרסקויות.

ה' מוֹרִישׁ וּמַעֲשִׂיר מִשְׁפִּיל אֶף מְרוֹמָם.

כי הירידה צורך עליה, והרע כיסא
לטוב. תתבוננו, אתם לא מזהים
מה הרווחתם, גם כשהייתם בשפל
המדרגה? במה השתניתם? צמחתם?
גדלתם?

ואולי אם זו אפילו רק ההכרה, שהוא
כל יכול, דווקא מתוך חוסר האונים,
הגעתם למצב מצה, לענווה:

כִּי לֹא בְּכַח יִגְבֵּר אִישׁ. ה' - יַחֲתוּ מְרִיבָיו
עָלְיוּ בְּשָׁמַיִם יָרַעַם, ה' יִדִּין אֶפְסֵי אָרֶץ.

והשירה הפרטית הזו, היא לא באמת
רק שלנו, היא נדבך חשוב, בישועה
הכללית המתקמת. כל אחד ואחת
שזוכים לגאולה פרטית, מכריעים לא
רק את עצמם אלא את כל העולם כולו,
לכף גאולה.

כמו ששירת חנה הפרטית, בהודיה
האישית, על הולדת הבן לאחר כל כך
הרבה שנות עקרות וציפייה, מסתיימת
בבשורה:

וַיִּתֵּן עוֹז לְמִלְכּוֹ וַיָּרֵם קַרְנֵן מְשִׁיחוֹ.

נשיר עם חנה, וירום גם קרננו.

שיר השירים

מגילת שיר השירים - נהוג לקרוא אחרי ליל הסדר, ובשבת חול המועד פסח.

תחשבו לרגע על החתונה הכי מרגשת שהייתם בה השנה. לא מגיע לקב"ה שאפו? כמה דמעות של אושר נשפכו השנה, ברגעי פלא של חתונות רווקות ורווקים, אלמנות ואלמנים, גרושות וגרושים.

כמה בתים קמו והיו, כמה התנערו מעפר ולבשו בגדי תפארת וישועה. תודה לך ה'.

וגם במעון שלנו פנימה. זה הזמן להודות על אינטימיות שהתחזקה, על קשר שנרפא, על שזכינו והיינו מעון לשכינה.

כי זוגיות זו עבודה תמידית של כל החיים. מוסיפים נדבך ועוד לבנה, נותנים שוב את הלב, מוותרים ומקבלים. ועל כל אלו צריך לעצור כפעם בפעם ולהודות.

וגם ליקרים וליקרות בינינו שעדיין מבקשים. הרי כל שיר השירים הוא בבחינת שירת הבקשות. מחפשים ולא מוצאים. רוצים ולא נענים.

וזה לא רק לפני הנישואים, אלא פעמים רבות כל כך, גם עמוק עמוק פנימה בתוכם.

שיר השירים מלמד אותנו לשיר גם את הבקשה. בקשתי את שאהבה נפשי בקשתי ולא מצאתי. לשיר את הייחול על אף שהוא מתממה מלהתמש. לשיר את הדרך על אף שהיא נארכת. להעריך את הכיסופים, ולהבין איך הם בונים עוד קומה. אישית, זוגית, משפחתית, לאומית.

אז נשיר ונודה לה' גם על כל כאבי החיפוש שלנו, אחרי המשמעות, האהבה, השלום, הגאולה.

נשיר ונודה לה' שאנחנו מבקשים אותו, ושנאנחנו לא מתייאשים, וממשיכים לחפש ולרצות ולבקש ולחכות.

חשבנו מזמן שזהו זה. עם כל הניסים, והסימנים, והקמעה קמעה, שהכל כבר מוצא מזמן.

ובכל זאת, כל עוד וזה הסיפור שלנו, נמשיך לשיר, את שיר השירים.

שירת דוד

הפטרת שביעי של פסח - (שמואל ב' כב)

נחזור ונמלא פינו בשבח והודיה לה' על הניסים והנפלאות, המלחמות והישועות, שזכינו להם בימים אלו בזמן הזה.

וידבר דוד לה' את דברי השירה וגו' ביום הציל ה' אתו מפף כל איביו ומפף שאול וגו'.

אלקי צורי אֶחְסֶה בו, מגני וְקָרַן יִשְׁעֵי, משַׁגְבִּי וּמְנוֹסֵי מִשְׁעֵי מַחְמָס תִּשְׁעֵנִי.

נודה לה' על ההצלה וההגנה, ועל העוז של היוזמה והתקיפה.

נודה לה' על שהתעוררנו מהקונספציה, שקמנו והתגברנו כארי, והמאזן התהפך. על שבפינו מתרונן שיר חדש: אֶרְדָּפָה אִיבֵי וְאִשְׁמִידֵם וְלֹא אָשׁוּב עַד כְּלוֹתָם.

ברוך שומע תפילה! על כל התחינות, התפילות, הבקשות ששפכנו ונענו, בצר לי אֶקְרָא ה' וְאֵל אֱלֹקֵי אֶקְרָא וְיִשְׁמַע וגו' קולי וְשׁוֹעֲתִי בְּאָזְנָיו.

בשביעי של פסח הזה, נפטר בשירת דוד, בכל לב ונפש.

נבין כי ישועתנו היא ישועת ה', והניסים והנפלאות שאנו זוכים להם בימים אלו, לנגד עיניהם המשתוממות של כל באי עולם, בבחינת על פן אודף ה' בגוים וְלִשְׁמֹךְ אֲזַמֵּר,

הם גילוי שכינה ממש:

וַיֵּט שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ וַיַּעֲרֹפֵל וגו' רָגְלָיו.

וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיַּעַף וגו' עַל כַּנְפֵי רוּחַ. נודה לה' על ישועת הנפש והגוף, על ההתעוררות לתשובה, ועל הכוח לעשות חיל במלחמה:

כִּי אֶתְהַ נְרִי ה' וְה' יִגְיֶה חֲשָׁכִי.

כִּי כָכָה אֲרוּץ גְּדוּד וגו',

מִלְמַד יָדֵי לְמַלְחָמָה וְנַחַת וגו' נַחוּשָׁה זְרַעֲתִי.

הָאֵל הַנִּתָּן נְקַמַת וגו' ומריד עמים תחתני.

בשביעי של פסח הזה נקרא בקול גדול: מְגִדוּל יִשׁוּעוֹת מְלָכּוֹ וְעֵשֶׂה חֶסֶד לְמִשְׁחָו,

ונודה ונשיר עם דוד המלך וזרעו עד עולם.

שירת המשיח

הפטרת אחרון של פסח - (ישעיהו י, לב - יב, ו)

עוד היום בנב לעמד.

עוד היום לראות את הקב"ה מניף ידו על הר הבית, ושוב נאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים.

וְהִלְבֵּנוּן בְּאֵדִיר יְפוֹל, ויהיו יישובים חדשים על הגבול הליטאני, וגם בנצר חזוני ובנווה דקלים כשנרוץ ונקדש את ארץ פלשתים (ע"פ ישעיהו יא, יד ובמפרשים).

וַיֵּצֵא חֲטָר מְגֹזַע יִשְׂרָאֵל וְהָיָה לָנוּ הַנְּהַגַת אֲמַת שֶׁל מַלְכוּת זֶרַע בֵּית דָּוִד, וְהָרִיחוּ בְּיָרְאֵת ה'.

וְלֹא לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפֹּט, ותתוקן המערכת המשפטית, וארשתיך לי במשפט.

וְגַר זָאֵב עִם כֶּבֶשׂ וגו' ונער קטן נהג בם. והילדים שלנו יהיו מוגנים, ורגועים, ויהיה שקט של אמת, שמלא באמונה ובטחון.

ביום ההוא נאמר ונשיר, אודף ה' כי אֶנְפַּת בִּי יֵשֶׁב אֶפְרָיִם וְהִנְחֵמְנִי. נראה איך הכל מסתדר, ומתבהר, ומתמתק ומתרפא. ואיך להכול הייתה משמעות, ואיך הכול אבל הכול היה שווה.

עוד היום לבוא ולשמוע איך אזעקת אמת, הופכת לקול שופרו של משיח. אנחנו מחכים לברך שהחיינו, על ראיית פניו.

אנחנו מחכים, לשיר את השירה הזו, להודות בפה מלא לה', לקרוא בשמו.

”צְהִלִי וְרַנֵּי יוֹשְׁבֵי צִיּוֹן כִּי גָדוֹל בְּקִרְבְּךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.”

עוד היום.

Hisense

OFFICIAL SPONSOR

מטיסים אתכם למונדיאל

קונים מהחנות כל מוצר ובכל סכום

ויכולים לזכות בחבילות אירוח למונדיאל ובמסכי Hisense

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמעשתלמת בישראל

השרות הטוב בישראל

התחייבות למחיר הזול ביותר!!

73 מרכזי מכירה ושירות בפריסה ארצית

SAMSUNG

Galaxy S26 Series
Galaxy AI II

קניס ומקבלים

Galaxy Buds 4 pro = 399 ₪
Galaxy Buds 4 = 299 ₪

טורד און = 2,800 ₪
הרמת אחיזת לי-3 סגום
כדור לכבי ספורט = 199 ₪

החל מ- **3,149 ₪**

Apple Authorized Reseller

APPLE IPHONE 17E 256GB

2,770 ₪

JBL

בדורית נידת

PartyBox Encore Essential 2 IPX4 100W

799 ₪

JBL

רמקול אלחוטי נייד JBL Flip 7

במקום 409 ₪ **389 ₪**

Apple Authorized Reseller

מחשב נייד MacBook Neo Apple A18 Pro chip

6-core CPU
5-core GPU
8GB
256GB SSD

הרמת אחיזת לטווחים נוספות במחיר של 159 ₪ במיקום 1000

2,369 ₪

Lenovo

מחשב נייד

IdeaPad Slim 3 15IRH10
83K100TMIV
Core i5-13420H
256GB SSD
8GB RAM

במקום 1,990 ₪ **1,839 ₪**

acer

מחשב נייד HP + מסך 24" ACER

ומחשב נייד מסך מחשב 23.8" 100Hz

HP EliteDesk 800 G2
intel Core i5-6500T
256GB SSD 8GB RAM
Windows 11 Pro

במקום 1,190 ₪ **999 ₪**

LG

מסך מחשב גיימינג 27"

UltraGear 27G411A-B
IPS FHD
HDR10
144Hz 1ms

במקום 799 ₪ **599 ₪**

SONY

SONY PLAYSTATION 5 SLIM
825GB DIGITAL EDITION

כולל שובר למשחק Fortnite Flowering Chaos

במקום 2,059 ₪ **1,939 ₪**

NINTENDO SWITCH

קונסולות משחק Nintendo Switch 2 LB/LR

משחק STREET FIGHTER NS2 - 6 FIGHTER מוגנה

2,199 ₪

Insta360

מצלמה קיט אביזרים X5 Essential Bundle

במקום 2,429 ₪ **2,249 ₪**

קורקינט שיאומי Scooter 4 Lite

3 מהירויות נסיעה, שלדה ממתכת, מגיע למהירות עד 25 קמ"ש מערכת בלמים כפולה E-ABS גם ללגלג קדמי וגם אחורי, ישומון לשליטה מלאה

1,175 ₪

Falcon

קורקינט חשמלי Falcon A10

שינוי קינור כולל צנדינטיל צמיגי אוור 10" לוחיבה יציבה ובסטה

במקום 1,099 ₪ **899 ₪**

BOSE

אוזניות קשת אלחוטיות Bose Quiet Comfort SC ANC

במקום 799 ₪ **599 ₪**

HYPER

אוזניות גיימינג אלחוטיות Cloud III S

במקום 629 ₪ **459 ₪**

אוזניות אלחוטיות

Apple AirPods 4 True Wireless

במקום 495 ₪ **449 ₪**

baseus

אוזניות אלחוטיות Bass BP1 NC TWS Earbuds

כולל סינון רעשים אקטיבי ANC

במקום 199 ₪ **99 ₪**

KiDi Watch

שעון טלפון חכם לילדים Kidi Day 4G

מצב בית ספר, שיחות קוליות שיווא, האזנה מרחוק, צאט, קולי, לחצן SOS

במקום 129 ₪ **89 ₪**

Canon

מצלמה דיגיטלית קומפקטית Canon IXUS 285 HS A

1,899 ₪

FUJIFILM

מצלמת פיתוח מיידית Fujifilm Instax Mini 12

329 ₪

SENSOR

כיסא גיימינג דמוי עור עם הדום

במקום 749 ₪ **649 ₪**

Blackview

טאבלט לילדים "Kids 8" 3GB RAM 64GB LTE

395 ₪

hp

מדפסת ציבעונית אלחוטית משולבת DeskJet 2910 All-in

במקום 279 ₪ **229 ₪**

Haier
מקרר האיר
מקפיא עליון
464 ליטר
HRF 495FSS
במקום 2,990 ₪
2,590 ₪
התקן שבת מובנה
4 שנות אחריות (1-3)

אלקטרה
מקרר 4 דלתות
דלתות נירוסטה
362 ליטר
EL400N
במקום 2,290 ₪
1,890 ₪
10 שנות אחריות (1-9)
מנוע INVT

NAKASUMI
מקרר ויטרינה ענק
לשימוש בוצר
ובבריכה 325 ליטר
NA 400 TL
במקום 1,990 ₪
1,690 ₪

אלקטרה
מקפיא/מקרר
שובר אלקטרה
198 ליטר
BE1200
במקום 1,590 ₪
999 ₪

מקפיאים
החל מ-
444 ₪

אלקטרה
מקרר 4 דלתות
אלקטרה
600 ליטר
נפח ענק
EL685N
במקום 4,190 ₪
3,590 ₪
10 שנות אחריות (1-9)
מנוע INVT

אלקטרה
מקפיא/מקרר
אלקטרה
600 ליטר
ענק במיוחד
EL603W
במקום 3,990 ₪
3,490 ₪
10 שנות אחריות (1-9)
מנוע INVT

אלקטרה
מקרר מקפיא
תחתון אלקטרה
588 ליטר
EL8753
במקום 4,490 ₪
2,990 ₪
10 שנות אחריות (1-9)
מנוע INVT
גימור שחור/לבן

Haier
מקרר האיר
מקרר 4 דלתות
421 ליטר
HRF4494FW
במקום 3,140 ₪
2,990 ₪
4 שנות אחריות (1-3)
התקן שבת מובנה

אלקטרה
מקרר SBS
דלת מול דלת
622 ליטר
EL6460DI
במקום 3,490 ₪
2,990 ₪
10 שנות אחריות (1-9)
מקרר ענק

SAMSUNG
מקרר 4 דלתות
מקפיא תחתון
סמסונג
819 ליטר
RF82DG9621SR
במקום 13,990 ₪
11,990 ₪
5 שנות אחריות (1-4)
פיקוד שבת

SAMSUNG
מקרר הפוך
מקפיא תחתון
נפח סמסונג
688 ליטר
RB35C6225BK
במקום 9,990 ₪
8,990 ₪
5 שנות אחריות (1-4)
גימור זכוכית שחורה

SHARP
מקרר שארפ
דלתות 5
נירוסטה
668 ליטר
SOLITAN
במקום 10,990 ₪
8,590 ₪
10 שנות אחריות (1-9)
סט סטיי סולטם במתנה! (בשני 749 ₪)

SHARP
מקרר שארפ
דלתות 4
נירוסטה
421 ליטר
SJ-8420
במקום 3,790 ₪
3,690 ₪

Inverter 11
עילי
888 ₪
5 שנות אחריות (נפץ למקרה)
תפוקת קירור 8,590 BTU
תפוקת חימום 9,250 BTU
במקום 989 ₪

Whirlpool
מדיח כלים
ווינפול
מכונת חיישנים
חכמה
6th Sense
2,390 ₪
2,790 ₪
5 שנות אחריות (1-4)

BOSCH
מדיח כלים
רחב
מכונת 12
כלים בוש
2,290 ₪
2,490 ₪
5 שנות אחריות (1-4)

מדיח כלים
12 מערכות
כלים
גימור כסוף
949 ₪
1,049 ₪
במקום

אלקטרה
מדיח כלים על השיש
999 ₪
1,040 ₪
במקום
EL100109BL

9 ק"ג
מייבש נביסה
9 ק"ג הובר
1,550 ₪
1,790 ₪
במקום
4 שנות אחריות (1-3)
HLEC9TEXISR

BOSCH
מכונת נביסה
פתח קדמי
8-1 ק"ג
בוש
1,995 ₪
2,290 ₪
במקום
5 שנות אחריות (1-4)
WGE03207FR

SAMSUNG
מכונת נביסה
פתח חזית
סמסונג
1,990 ₪
2,250 ₪
במקום
5 שנות אחריות (1-4)
WW9STA046AH

Whirlpool
מכונת נביסה
פתח חזית
אלקטרה
1,990 ₪
2,150 ₪
במקום
5 שנות אחריות (1-4)
FFD 9458 BV IL

אלקטרה
מכונת נביסה
פתח חזית
אלקטרה
1,890 ₪
2,149 ₪
במקום
5 שנות אחריות (1-4)
EL1200

Whirlpool
מכונת נביסה
פתח עליון
ווינפול
1,390 ₪
1,790 ₪
במקום
5 שנות אחריות (1-4)
TDLR 55020L

אלקטרה
תנור בנוי
ותנור מיקרו בנוי
2,990 ₪
4,280 ₪
במקום
סט מושלם למטבח

Electrolux
תנור אפיה
בנוי
אלקטרולוקס
1,590 ₪
1,690 ₪
במקום
EOH3101X

Sauter
תנור
אפיה בנוי
סאוטר
70 ליטר
1,290 ₪
1,390 ₪
במקום
SB1640

artel
תנור אפיה
משולב
כיריים
4 להבות
1,390 ₪
1,690 ₪
במקום
רוחב 60 ס"מ
צג דיגיטאלי
04-ET

מכונת נביסה
פתח חזית
8-1 ק"ג
849 ₪
1,190 ₪
במקום
GL8 - WMQ8W

DeLonghi
כיריים גז
5 להבות 70 ס"מ
999 ₪
1,190 ₪
במקום
NDC82

SIEMENS
כיריים
קרויט
4 מוקדי
בישול
60 ס"מ
988 ₪
1,190 ₪
במקום
5 שנות אחריות (1-4)
גומיה תוצרת גרמניה
ET61RBEB8E

Sauter
כיריים גז
זכוכית
קרויטלית
סאוטר
899 ₪
999 ₪
במקום
זכוכית
SHG6002B

אלקטרה
כיריים גז
4 להבות
זכוכית
שחורה
אלקטרה
699 ₪
849 ₪
במקום
2 שנות אחריות
GK60D12

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-21:30 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30 בתוקף עד - 8.4.26 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התמונות להמחשה בלבד | המחיר הקודם של המוצר שבמבצע היה בתוקף לפחות יום

*בכפוף לתקנון | תקופת הפעילות בין התאריכים 4.7.2026-8.3.2026 | המפקח על ההגדרה הינו עו"ד בועז סיטי | מבצע ההגדרות נערך בהתאם להוראות ההיתר הכללי לעריכת הגדרות לפרסומות מסחריות לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 | את תקנון ההגדרה ניתן למצוא באתר מחסני חשמל בכתובת www.payngo.co.il

Hisense
OFFICIAL SPONSOR

מטיסים אתכם למונדיאל

קונים מהחנות כל מוצר ובכל סכום
יכולים לזכות בחבילות אירוח למונדיאל ובמסכי Hisense

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמעטלמת בישראל

השרות הטוב
בישראל

התחייבות
למחיר הזול ביותר!!

73 מרכזי
מכירה ושירות
בפריסה ארצית

PHILIPS

SMART TV

75"

75PUT7129/98
במקום 2,990 ₪
2,390 ₪

55"

55PUT7129/98
במקום 1,490 ₪
1,390 ₪

PHILIPS 4K ULTRA HD
43" | 50" | 55" | 65" | 75"
Hey Google
Google TV
43PUT7129/98
במקום 1,090 ₪
849 ₪

Hisense מסך 58"

58" | 50+
4K ULTRA HD
SMART TV
Dolby Vision
VIDAA
58A69N
במקום 1,090 ₪
1,290 ₪

Hisense מסך 43"

43" | 43"
4K ULTRA HD
SMART TV
43E79Q
במקום 1,190 ₪
990 ₪

NAKASUMI מסך 55"

55" | 55"
4K ULTRA HD
SMART TV
NE-55FLED
במקום 1,190 ₪
890 ₪

SAMSUNG מסך 70"

70" | 70"
4K ULTRA HD
SMART TV
Crystal UHD
UE70U8000F
במקום 2,895 ₪
2,479 ₪

ROVA 4K ULTRA HD

85" | 75" | 75R55
SMART TV
85R55
במקום 2,990 ₪
2,690 ₪

Hisense מסך 65"

65" | 65R55
4K ULTRA HD
SMART TV
VISION
במקום 1,690 ₪
1,490 ₪

JVC מסך 85"

85" | 85"
4K ULTRA HD
SMART TV
LT-85N8165
במקום 2,690 ₪
2,190 ₪

TCL מסך 55"

55" | 55"
4K ULTRA HD
SMART TV
V61C
55V61C
במקום 1,490 ₪
1,290 ₪

SAMSUNG מסך 98"

98" | 98"
4K ULTRA HD
SMART TV
Crystal UHD
UE98DU9000
במקום 6,990 ₪
6,490 ₪

SAMSUNG מסך 77"

77" | 77"
4K ULTRA HD
SMART TV
QLED
QE77S85F
במקום 6,990 ₪
6,490 ₪

Hisense מסך 98"

98" | 98"
4K ULTRA HD
SMART TV
VISION
98E79Q
במקום 6,990 ₪
5,990 ₪

TCL מסך 75"

75" | 75"
4K ULTRA HD
SMART TV
LED Premium
75P79K
במקום 3,090 ₪
2,790 ₪

PHILIPS

מכונת גילוח
חשמלית
לשימוש יבש
S1134/00
במקום 1,490 ₪
99 ₪

אלקטרה

גריל גז
3 מבערים
צד כירת צד
+ H27M
במקום 1,290 ₪
979 ₪

גריל גז
4 מבערים
צד כירת צד
+ H28M
במקום 1,390 ₪
989 ₪

אלקטרה

טוחן אשפה
1 כ"ס
במקום 1,190 ₪
770 ₪

אלקטרה

טוחן אשפה
1.25 כ"ס
במקום 1,290 ₪
999 ₪

ArgoMax

כסא מנהלים
עם הדום נשלף
קיים גם בצבע אפור
XP-50
במקום 699 ₪
289 ₪

WalkingPad

הליכון מתקפל חכם Z1F
במקום 1,579 ₪

yiron.

ארון מיקרוגל
5 דלתות
ומגירה נשלפת
גובה: 190 ס"מ
רוחב: 119 ס"מ
עומק: 41 ס"מ
במקום 1,100 ₪
979 ₪

GardenTop מחסן מתכת

דגם JOYA איכותי
קרוטיבי, דלת גבוהה במיוחד
1.43 מטר
1.95 מטר
1.86 מטר (בקצה הגג)
במקום 1,099 ₪
679 ₪

playa מערכת ישיבה

לגינה פאפוס Playa
ארון 2 דלתות
7 מדפים
גובה: 187 ס"מ
רוחב: 50 ס"מ
עומק: 32 ס"מ
במקום 569 ₪
488 ₪

playa מערכת ישיבה

לגינה פאפוס Playa
במקום 579 ₪
479 ₪
זוג מושבים יחיד, מושב זוגי
ושלוחן זכוכית

* מוצר זה לא קיים פיזית במלאי בחנויות אך ניתן להזמנה מאחד הסניפים או מאתר האינטרנט

roborock
שואב אבק רובוטי שוטף
 Saros 10R
 במקום 4,190 ₪
3,790 ₪

DREAME
שואב אבק ומקדף רובוטי
 Dreame X50 Ultra
 במקום 4,590 ₪
4,190 ₪

DREAME
שואב אבק רובוטי עוצמתי
 Dreame L40 Ultra AE
 במקום 3,790 ₪
2,990 ₪

roborock
שואב אלחוטי שוטף
 Roborock F25 Ace
 במקום 1,590 ₪
1,390 ₪

dyson
שואב אבק אלחוטי שוטף דיסון
 washG1 WR01
 במקום 1,590 ₪
1,290 ₪

Shark
שואב אבק אלחוטי עם מערכת ריקון וטעינה אוטומטית
 Detect pro IW3613
 במקום 1,450 ₪
1,190 ₪

אלקטרה
מגהץ קיטור אונכי/אופקי כולל קרש גיהוץ אלקטרה
 שנתיים אחריות
 במקום 799 ₪
599 ₪

Tefal
מגהץ קיטור טפאל
 SV6116
 הספק 2200W
 משאבת מים 5.3 ג'י
 במקום 499 ₪
399 ₪

אלקטרה
שואב חבית רטוב יבש
 RM-DVC21GC
 במקום 499 ₪
349 ₪

SENSOR
שואב אבק ציקלון
 במקום 249 ₪
129 ₪

DAVOPRO
מיקסר עוצמתי 1800w
 קערה 8 ליטר
 11 דרגות מהירות
 ייעודיות, מסך טאצ' לד דיגיטלי
 DSM5765
 כולל מסתחת בשר וקערה נוספת
 במקום 4,190 ₪
3,890 ₪

KENWOOD
מיקסר קנוד קצרת נירוסטה
 1000 וואט
 KHM505
מחיר מיוחד 799 ₪

NUTRI NINJA
מעבד מזון + נוטרי שיקר חכם מקצועי
 1-13 NINJA
 BL682
 במקום 889 ₪
799 ₪

SENSOR
מעבד מזון
 SN-30.1B
 במקום 249 ₪
169 ₪

SENSOR
מכונת ברד וגלידה
 SE-TTSM-A02C
 במקום 699 ₪
399 ₪

ELECTRA PRO
גריל מקצועי חשמלי לצלייה + ניסוי מדפי צד מתקפלים
 ניתן לרכוש זוג פלאג'ות בתוספת של 99 ₪
 עוצמתי במיוחד 3000 וואט
 KYS-203A
 במקום 1,490 ₪
1,290 ₪

SENSOR
מוט בלנדר
 SN-HB1200IX
 במקום 79 ₪
49 ₪

SENSOR
קומקום חשמלי נירוסטה
 SN-1800
 במקום 49 ₪
25 ₪

SENSOR
מיקסר ידני
 HM150W
 במקום 69 ₪
35 ₪

נבחרת ברי מים
ELECTRA
מיני בר מים שבת
 Electra RXS-390-AS
 במקום 2,769 ₪
2,490 ₪

בר מים טאצ'
 RXW-210-AS
 קיים גם בצבעי שחור, לבן, אדום, כסף
 במקום 1,490 ₪
1,390 ₪

בר מים
 Electra Pure Water RX-365-AS
 במקום 990 ₪
799 ₪

SENSOR
מיקרוגל 20 ליטר
 SE-20LMW
 במקום 249 ₪
169 ₪

אלקטרה
כירה חשמלית קרמית כפולה
 8202A
 במקום 249 ₪
199 ₪

SENSOR
סיר טיגון צ'יפסר AIR FRYER
 נפח 3 ליטר
 במקום 129 ₪
95 ₪

SENSOR
28 ליטר
 SEN-28H-3L
 במקום 219 ₪
149 ₪

38 ליטר
 SEN-38H-3CL
 במקום 269 ₪
199 ₪

טוסטר אובן
 במקום 159 ₪
89 ₪

SENSOR
טוסטר לחיצה 4 פרוסות
 במקום 159 ₪
89 ₪

SENSOR
מיחם חשמלי נירוסטה מהודר לשבת
 SN-40C
 40 כוסות
 במקום 179 ₪
139 ₪

SN-60C
 60 כוסות
 במקום 199 ₪
155 ₪

SENSOR
פלטה חשמלית שבת
 SN-404
 4 סירים גדולה
 במקום 119 ₪
69 ₪

SN-306
 6 סירים ענקית
 במקום 149 ₪
85 ₪

אלקטרה
פלטה שבת מתקפלת
 6 סירים
 במקום 169 ₪
149 ₪

אלקטרה
פלטה שבת מתקפלת
 6 סירים
 במקום 169 ₪
149 ₪

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-21:30 שישי וערב חג: 09:00-14:30 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30 בתוקף עד - 8.4.26 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התמונות להמחשה בלבד | המחיר הקודם של המוצר שבמבצע היה בתוקף לפחות יום

*בכפוף לתקנון | תקופת הפעילות בין התאריכים 8.3.2026-4.7.2026 | המפקח על ההגרלה הינו עו"ד בועז סיטי | מבצע ההגרות נערך בהתאם להוראות ההיתר הכללי לעריכת הגרלות לפרסומות מסחריות לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 | את תקנון ההגרלה ניתן למצוא באתר מחסני חשמל בכתובת www.payngo.co.il

גור ארייה יהודה

לחשוב קודם כל היכן צריכים אותי, רק בסוף אולי יגיע התור שלי < מי נעול ועל מה, איפה עובר הקו המדומיין בין השטחים, ומה מחבר בין החוות והגבעות לראשית מפעל ההתיישבות < יהושע שרמן, אביו של – להבדיל בין חיים לחיים – יהודה שמואל הי"ד שנרצח סמוך לחומש, משתף בסיפורים קטנים על נשמה גדולה < בדמיך חיי

להם: כל מה שאתם עושים, תעשו למען ארץ ישראל. שכיבות סמיכה - למען ארץ ישראל. תידבקו באדמה שלה, והיא תיתן לכם כוחות.

מה יפו פעמיך בנעלים

כבר מגיל קטן יהודה שמואל היה עולה להתפלל בגבעת נחלת יוסף ביישוב, עוד לפני הבר מצווה, יחד עם חברים שהיו באים להשלים מניין - 20 דקות ברגל, בשמש ובגשם. הולכים, מתפללים, חוזרים.

אחת הנשים בגבעה סיפרה לי שבעלה היה במילואים מאז שמחת תורה, ויהודה שמואל יחד עם שני חברים נוספים שלו נשארו תמיד לאכול אצלם, כדי שהיא לא תהיה לבד עם הילדים. גם ביום כיפור הם היו נשארים לישון שם כלילה, כדי שבבוקר יהיה די אנשים למניין ותיקין.

במעלה הדרך הוא למד בישיבת טל שמיים באיתמר. הוא הגיע לשם בכיתה י', ולפני שהוא הגיע לישיבה היו רגילים לקום שם כל יום בחמש וחצי בבוקר, אבל הוא אמר להם: "מהיום והלאה קמים ברבע לחמש, והולכים לטבילה בבור יוסף. אחרי זה לימוד קצר, ואז תפילה...". ובאמת, בכל בוקר הוא היה סוחף

שנים.

ביקשנו לשוחח עם אביו של יהודה שמואל, יהושע שרמן מאלון מורה, במטרה לעמוד על סודו של הנער הצעיר שהקדיש את חייו לרגבי הארץ הטובה.

נער ארץ ישראלי

מה תוכל לספר לקוראי קרוב אליך על דמותו של יהודה, ומה נוכל ללמוד ממנו?

יהודה שמואל היה ילד מתוק מדבש. שמח, מכבד מאוד את ההורים, אוהב תורה ואוהב ארץ ישראל. הוא היה מאוד מאוד רגיש לסובבים אותו, לבני המשפחה והחברים. בשבועים האחרונים שמענו עשרות סיפורים על עזרה לחברים, לחלשים ולמבוגרים. הוא היה קופץ ראשון לכל בקשת עזרה.

מצד אחד, הוא היה נער חזק עם המון כוחות, ומצד שני הוא ביטל את עצמו בשביל הכלל, בשביל ארץ ישראל, בשביל החברים. הוא היה חזק ורגיש במקביל, ממש "עדינו העצני". אני קורא לזה: נער ארץ ישראלי.

ארץ ישראל נתנה לו חיים. עשינו כעת ערב לזכרו עם נוער אלון מורה, ואחד הנערים סיפר שכשהוא היה מדריך שלהם הוא כל הזמן אמר

ב צפון השומרון, בין רכסי ההרים והוואדיות המרהיבים, נכרתה בחודש האחרון ברית דמים נוספת בין עם ישראל לארצו. יהודה שמואל שרמן הי"ד, בן 18 בלבד, חייל ללא מדים, נרצח בידי בן עוולה בעת שהיה במשימת חייו: שמירה על מרחבי המרעה של חוות 'שובה ישראל'. אחיו דניאל, בעל החווה, נפצע באורח קשה באותו אירוע.

עבור יהודה שמואל, צפון השומרון היה הבית. "בלי דרגות על הכתפיים אבל עם אחריות של אלוף פיקוד", מספרים חבריו בקמפיין שהעלו לחיזוק ההתיישבות, "הוא סייר יום-יום, שעה-שעה, כדי להבטיח שהמרחבים האלה יישארו בידיים יהודיות. הוא הבין שהביטחון של המדינה מתחיל כאן, בשטחים הפתוחים שבהם האחווה שלנו דלילה מדי".

הסיפור של חוות שובה ישראל הוא פרק נוסף באסטרטגיית החזרה לצפון השומרון. אחרי הנקודה הראשונה שפרצה את הדרך - חומש, שהפכה לסמל של שיבה ונחישות (עליה סופר בהרחבה בגיליון קודם) - הגיע תורה של החווה שהביאה נוכחות יהודית יומיומית למקומות שבהם הריק שלט במשך

לנו וקשה. ברור שהרצון שלנו היה שיהודה שמואל יגדל, יתחתן ויקים משפחה גדולה. אבל באמת יש ה' בעולם, ומה שהוא רואה לנכון - אנחנו מקבלים באהבה.

בעקבות האירוע הזה אנחנו מתחזקים בתורה ויראת שמים, באהבת חברים ובעשייה למען ארץ ישראל. אנחנו זוכים לתמיכה מאוד גדולה מהקהילה - קהילת אלון מורה המדהימה - יש לנו ברוך ה' מעטפת מפעימה, כשמעל הכל יש לנו אמונה גדולה שהכל לטובה.

להיוולד מחדש

לסיום, כשאנחנו עומדים ערב חג הפסח - מה החוויה שלך בהקשר לכך?

אם לדבר על עצמי, באופן אישי אני מרגיש שיצאתי לחירות מבחינת ההבנה וההסתכלות על הדברים שקורים מסביבי. למרות שהייתי תמיד מאוד קשור ליהודה ושומרון, עדיין ארץ זמן עד שתפסתי מה שיהודה שמואל היה אומר לי: "איפה הקו המדומיין הזה שאתה מדבר עליו?" באמת, יצאתי לחירות, התפכחתי.

עם ישראל נולד ביציאת מצרים וכך התחיל תהליך הגאולה. גם אנחנו נולדים כעת מחדש - מהאסון הזה עוד ייוולדו ישובים חדשים. חוות שובה ישראל כבר התפתחה ותתפתח עוד ועוד, אנחנו נבנה שם בית כנסת ומבני ציבור, ובעזרת ה' נעלה לחוות חדשות.

הכל, אם כן, קשור זה לזה. אנחנו יוצאים ממצרים תודעתית ובונים את הארץ. יציאת מצרים התחילה בבניין העם, ואחר כך התפקיד שלנו היה להוריש וליישב את הארץ. אנחנו נמשיך במשימה הזו בעזרת ה', ותפילתנו שנוכח בקרוב לביאת משיח צדקנו ובניין בית המקדש במהרה בימינו.

ישראל. כך, מהאירוע הזה נצא לאירוע גדול הרבה יותר.

ההתיישבות - אז והיום

אילו מחשבות עוברות בך על הדור הזה - חבריו של יהודה שרצים קדימה בהתיישבות, בחוות ובגבעות. מאיפה זה בא?

ללא ספק, הדור זה הוא דור בוני המקדש, דור הגאולה. הנוער הזה לא מתבלבל, מאוד חשוב לו ארץ ישראל והתורה, ובעיקר - חשובה לו האמת.

הדור הזה שפורץ את הדרך בהתיישבות החדשה, הוא ממשיך של דור גוש אמונים - של הרב מנחם פליקס, הרב לוינגר ובני קצובר שפרצו את הדרך בזמנם, ויצאו מתוך בית המדרש אל רגבי ארץ ישראל. גם הדור הזה יוצא מתוך התורה למרחבי הארץ ומשנה את המציאות. אלה כוחות גדולים של צדיקים גדולים. יהודה שמואל וחבריו נולדו כבר לדור הגאולה, דור שבונה מקדש ומחבר את התורה אל הארץ והופך אותם לדבר אחד.

שאלתי פעם את בני קצובר, באחת הפעמים שהוא בא לחוות שובה ישראל: תגיד לי, מה אתה מרגיש כשאתה משווה את מפעל ההתיישבות בזמנו למה שקורה עכשיו בחוות ובגבעות? הוא אמר לי בכנות: "מה שקורה עכשיו זה דבר הרבה יותר גדול". יש תנועה הרבה יותר גדולה של עשייה, וגם הממשלה עושה רבות בכך שהיא מכירה ומקימה יישובים. הפעילות העכשווית הרבה יותר גדולה מההשפעה שלנו בזמנו".

מהיכן שואבים את הכוח להמשיך אחרי כאב עצום כזה?

ראשית, אנחנו אנשים מאמינים. כל מה שה' עושה הוא לטובה, והכל מאיתו יתברך. לנו יש עיניים פשוטות וארציות, ולכן כואב

אחריו את החבר'ה. הוא היה בעל כריזמה שקטה, וזאת בגלל האמת החזקה שלו.

יהודה שמואל לא היה נער מסגרותי חמוד שיושב בשקט ולא עושה דברים; להפך, הוא היה די שובב, או כמו שאומרים החבר'ה: משבב... אבל מתברר שיש הרבה דברים טובים שאנחנו כהורים לא יודעים מה הנערים שלנו עושים בתהליך ההתפתחות שלהם. מהדברים שהגיעו לאוזנינו אנחנו מופתעים מהרבה דברים שהוא עשה. החבר'ה היו קוראים לו 'יהודה שמואל הנעול'. הוא היה נעל על משהו - ועושה אותו. כך כשהוא נעל על תפילת ותיקין, על טבילה במקווה בבוקר, או על תקיעת בזנטים של כרס חדשה בארץ ישראל. הוא נעל שצריך את זה, וכיף לו עם זה.

יהודה שמואל חיבר בין התורה למציאות, בין שמיים לארץ. בשנים האחרונות הוא פעל בכל מיני חוות. הרב דוד בנימין אמר שהוא למד ממנו פשוט לכוון לעונג ארץ ישראל. היה לו עונג במצוות יישוב ארץ ישראל, וזו כמובן מעלה גדולה.

לא רואה את הקו

כשדניאל בנימין, אחיו הגדול, עלה לחווה, היה לו ברור שהוא עולה איתו. אנחנו מאוד רצינו שהוא יישאר בישיבה, אבל הוא אמר: "ארץ ישראל צריכה אותי", "החווה צריכה אותי". אלו משפטים שהחברים שלו סיפרו שהוא היה אומר כל הזמן.

השיקולים שלו לאן ללכת ומתי לבוא היו - איפה ומתי צריכים אותי. גם אם הוא היה צריך לצאת לשבת הביתה - בפעמים הבודדות שהוא הגיע אחרי שאמא שלו שיגעה אותו שיבוא... - הוא היה אומר: "טוב, חברים מה אתם אומרים? מישוהו צריך אותי? החווה צריכה אותי?" האחרון בתור היה הוא.

הוא באמת היה נער מופלא, עם בהירות הדרך. כשהוא עלה לחווה, היה לי מאוד חשוב שידייקו את השטחים שבהם בונים - שטחי C. אבל הוא היה אומר לי: "אבא, איפה אתה רואה את הקו הזה שעובר בארץ ישראל בין שטח C ל-A? ... אבא, אתה מדמיין, אין קו כזה, הוא לא קיים...".

זה באמת משהו שאנחנו לוקחים ממנו, ובעזרת ה' נפעל יחד איתו - הוא מלמעלה ואנחנו כאן מלמטה - להסיר את חרפת אוסלו מעלינו ולמחוק את הדבר הנורא הזה שנקרא שטחי C-1 B A. בעזרת ה' נתרחב, נפריח את צפון השומרון, נתחזק בתורה וניאחז בארץ

עינת ריינוס

חג שמח, משפחת ישראל

באנשים. אז גם אם אינני חוגגת עם המשפחה שלי, מסיבות שונות, אני יכולה למצוא סבתא, דודים או מישהו קרוב, לחזק איתו את הקשר, לאחל חג שמח ואולי גם לתת מתנה.

פסח בא להזכיר לנו, שגם ההתפתחות שלנו לעם התחילה מהמשפחות. כשעם ישראל יורד למצרים הוא מכונה "בית יעקב". זו בעצם משפחה אחת גדולה, משפחת יעקב. רק בהמשך, ביציאת מצרים, הפכנו לעם. במצרים, לילה לפני היציאה, היה אסור לצאת מפתח הבית, מרחו דם על המשקופים ואכלו את קרבן הפסח. כאילו ה' מכוון אותנו: לפני שתהיו לעם, התשתית היא - המשפחתיות.

כך התחלנו, ועד היום החוזק והיציבות של העם תלויים במשפחה.

כמה ימים לפני החג התוודענו לשמו של החייל משה יצחק הכהן כ"ץ, לוחם צנחנים שנהרג בלבנון, הי"ד. משה היה חסיד חב"ד שהתגורר בקונטיקט שבארה"ב ועלה לארץ כדי להתגייס. איזה דבר מדהים! רק מי שמרגיש קשר אמיתי - חלק ממשפחה גדולה: משפחת עם ישראל, יעזוב את ביתו ויצטרף למלחמה, בשנתיים כל כך קשות.

כשאנחנו משקיעים במשפחה: בקשר

עם הקרובים לנו, ביכולת לשוחח, להסתדר ולהיות יחד, המשפחתיות תיתן לנו כוח. בתנ"ך, כשעם ישראל נספר, זה תמיד לפי משפחות. אם אנחנו רוצים לדעת את מצב העם, נסתכל על המשפחות בו, על היציבות ועל הבריאות שיש להן.

חומש בראשית כולו עוסק בסיפורי האבות. מעניין שדווקא בזה בחרה התורה הקדושה שלנו לפתוח. ולא רק התורה, אלא גם הברכה הראשונה בתפילת שמונה עשרה היא 'ברכת אבות'. לפני שאני פותחת בתפילה אני אומרת: "אלוקינו ואלוקי אבותינו". כלומר, אני לא 'נזרקת' אל התפילה. אני מזכירה את השייכות שלי. אני לא באה בשם עצמי, לא מגיעה משום מקום, אלא יש לי רקע, שורשים שעל גביהם אני עומדת מול ה': בשם אבותינו, מכוחם אני כאן. ולהלכה נפסק, שאם אדם לא כיוון באחת מברכות התפילה הוא יצא ידי חובה, אך אם לא כיוון בברכת אבות, הראשונה - הוא צריך לחזור.

אז כשנשב בחג יחד עם כל המשפחה, נדע להעריך את המעגל הבסיסי הזה ואת מה שאנחנו מקבלים ממנו. ננסה ליצור רגעים של קרבה וחיבור דרך מבט עיניים, מחמאה או שיחה בלב פתוח, ופשוט להיות - בבית!

ערב אחד בשבוע שעבר ביקרנו חברים שגרים במרכז. לפני שהגענו הם עדכנו אותנו שהם עברו לבניין פנימייה של ישיבה, כמה רחובות מהם. בבית שלהם אין ממ"ד ונמאס להם לרוץ בכל פעם למקלט, אז לתקופת 'בין הזמנים' הם עברו לגור שם. כשנכנסנו לפנימייה, מצאנו בין מיטות הקומתיים והארונות המוסדיים משפחה חמה וצוחקת סביב שולחן קטן. הורים, ילדים וגם שלושה נכדים. בתוך כל ימי המלחמה, האזעקות הרבות והצפיפות, היה מקסים לראות את המשפחתיות הנעימה והחמה נמצאת גם בתוך חדר פנימייה. אגב, גם כליל הסדר הם שם, עם הסבא!

"אז איפה אתם בחג?" שואלים הרבה לפני פסח. רובנו יושבים לשולחן הסדר עם המשפחה וזה כנראה לא סתם. השבתות והחגים שלנו שמים את המשפחה במרכז. הרבה מהמצוות והמנהגים קשורים בבני המשפחה: האב שמקדש, האם שמדליקה נרות, המאכלים או הפיוטים שעוברים במסורת ועוד.

אם נחזור קצת אחורה, לפורים - מעניין לקרוא את

הפסוקים שבסוף מגילת אסתר, שאומרים לנו שהדרך לזכור את ימי הפורים היא דרך המשפחה: "וְהַיְמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנִנְעָשִׂים בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה... וְיְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יֵעָבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזָכָרָם לֹא יִסּוּף מִזְרָעָם".

גם על חנוכה הגמרא אומרת: "מצות חנוכה - נר איש וביתו". כל בני הבית מתאספים יחד להדליק נרות בבית. ולהלכה, אם יש לי עבודה או שמסיבה כלשהיא לא אוכל להשתתף, אוכל לצאת ידי חובה בהדלקת הנרות שהדליקו בבית. עצם הקישור שלי למשפחה משייך אותי לנר שהודלק על ידי בני הבית.

ופסח... פסח שובר שיאים במשפחתיות שלו. קרבן הפסח היה נאכל בחבורה שהלב שלה הוא המשפחה, ואחת המצוות העיקריות בסדר היא לספר לילדים על יציאת מצרים. כנראה בגלל זה, פסח גם עלול להציף מתיחויות או קשיים במעגל המשפחתי. האינטנסיביות של ההכנות והניקיונות שלפני החג, והשהות הארוכה יחד בבית, יכולה להיות גם מורכבת. עם זאת, חשוב שנמצא את הדרך לשמור על הקשר.

קראתי פעם על זמרת מפורסמת שגדלה במשפחה לא יציבה, ובחופשות כשהגיעה הביתה מהפנימייה, הייתה מבקרת את סבה, והחום שלו ועיניו הטובות הם אלו שנתנו לה את האמון

כנס 'בין הזמנים' לוקחים אחריות על התורה

בני הישיבות והציבור הרחב מוזמנים ליום עיון בנושא:
אחריותנו על הופעת התורה הגואלת בדור
מבט אמוני על מלחמת 'שאגת הארי'

הכנס יתקיים אי"ה
ביום ראשון כ"ה בניסן תשפ"ו
בישיבה הגבוהה 'נתיבות נריה' בשומריה

מושב שלישי

20:00 - 22:00

הרב יעקב שפירא
ראש ישיבת מרכז הרב

הרב צבי קוסטינר
ראש ישיבת מצפה רמון

הרב דוד דודקביץ
ראש ישיבת 'רועה ישראל'

ערבית 22:00

מושב שני

17:45 - 19:45

הרב חיים גנץ
ראש ישיבת 'מעלה אליהו'

הרב דוד פנדל
ראש ישיבת שדרות

הרב דוד תורג'מן
ראש ישיבת דימונה

ערבית 19:45

מושב ראשון

16:00 - 17:30

הרב יאיר גלס
רב הישוב שומריה

הרב ראובן נתנאל
ראש ישיבת שומריה

הרב יהונתן רום
ראש הישיבה התיכונית בשומריה

מנחה 17:30

מנחה - הרב גבי קדוש רב המועצה האזורית בני שמעון

"יותר ויותר שאנו מכירים ומאמינים במעשה ה' הגדול שנעשה כאן,
יותר ויותר אנו זוכים לפגישת לימוד תורתנו של ימים אלה..."
(רבינו הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל, 'מתוך התורה הגואלת עמ' יד)

הכנס לפי הנחיות פיקוד העורף
הכנס ישודר אי"ה בשידור חי. לכניסה לשידור חי נא לסרוק את הברקוד
לפרטים: אסף 050-5515832

יהושע מילר

מחשבות לפרשת השבוע
מתורת הבעש"ט

חיבור לעולמות רחוקים

התורה היא בעצם לבושים. או תבנית. כלומר, יש צורת חיים באור ה'. יש תודעה אלוקית שיכולה לשכון במוח של בשר ודם. ה' העניק לנו תורה כתובה, שלא היא החיים האלה. אלא היא השער. כמו שספר על אומנות לחימה אינו אומנות הלחימה, וספר על מידות טובות לא הוא המידות הטובות. עץ חיים היא - למחזיקים בה. מי שלומד את התורה, מחייה בלימוד שלו את החיים האלה. ה' טמן את החיות הזאת בין אותיות התורה, כלומר הוא הניח את פוטנציאל החיים בתורה אבל הם רדומים. וכשאדם צולל לעומק ומבין שם משהו חדש, משהו שלא כתוב שם בפנים אבל מנצנץ לו שזאת הכוונה, שזה חלק מאינסוף הדברים שה' ביקש שיגלו באותיות המוגבלות שהוא חקק, הוא מגלה ומגדל את החלק הזה של החיות האלוקית האינסופית, כאן בעולם הסופי.

לכן התורה נקראת "קישוטי כלה" (תנחומא כי תשא, בזיקה לישעיה ג) - בחתונה כולם יודעים מי הכלה לפי השמלה המיוחדת, התכשיטים החגיגיים, ההיגומה. אבל אי אפשר להביא את השמלה על גבי קולב לחופה. הכלה היא הנשמה, החיות, האדם שכל הקישוטים באים לקשט ולהדר. כך התורה באה להפוך את החיים לאלוקיים, ואת התודעה למרומת. זה קורה בכל פעם באינספור אופנים בשעת לימוד התורה. וכן כשהוא מדבר דברי תורה בדחילו ורחימו, הוא נותן מוחין באלו הדיבורים, [ולכן] כל העוסק בתורה עולה כאילו הקריב עולה, מפני שכאשר הוא מדבק באותן הדיבורים ביראה ובאהבה, אז הוא נותן חיות חדש באלו הדיבורים, אף על פי שנתקלקלו מחמת חטאים, אף על פי כן הם לבושי דמלכא...

שער לאינסוף

החיים האלה, התודעה האלוקית הזאת, תגלה ותצמח בהתאם למידת הנוכחות של הלומד. התורה היא אינסופית. כולנו חוינו איך מאותו הפסוק בן אדם אחד יכול לפלוט וורט חמוד, ובן אדם אחר שניגש עם לב גועש מסוגל לדלות ממנו התחזקות רוחנית שתלווה אותו חודשים ארוכים. כשאנחנו מביאים את עצמנו, ביראה, בתדהמה מהמוני האפשרויות הגנוזות בתורה; ובאהבה, בתשוקה לגלות ולהחיות את הגנוז בה מקדם, אנחנו מחיים את התודעה הזאת, תודעה קדומה שה' טמן בתורה הרבה לפני שהיה מזבח וקרבתו והרבה לפני שהיה בכלל עולם.

התורה היא יותר מספר הוראות מה לעשות. היא שער לאינסוף סוגים של תודעה אלוקית, שאחד מהם הוא עולם של קרבן עולה. קרבן העולה במשכן אף הוא לא היה סתם מעשה, הוא היה ביטוי של עקרונות אלוקיים. ולעקרונות האלה אפשר להתחבר, אפשר להחיות את עצמנו דרך הצלילה לתורה, אל השער הזה של התודעה האלוקית. היה אפשר אולי לדמיין שאל כל תחומי התורה אפשר להגיע רק בלימוד, אך הבעל שם טוב מבחיר:

...אבל כשהיה בית המקדש קיים והיה מקריב קרבן עולה, היה נותן כח אף בעולם המעשה.

אנחנו לא מוותרים על מישור המעשה. בדיוק כמו שבחור לא יכול לשבת בביתו ולדמיין שהוא יוצא לדייטים, פוגש צדיקה ומקים בית בישראל ובכך לבנות באמת את חייו. אך בשעה שאין לנו מקדש, ומישור המעשה חסום, אל לנו לוותר על החיבור לעולם העקרונות הרוחניים הנצחיים של הקרבנות, שמעשה ההקרבה הפיזי הוא רק ביטוי אחד שלהם.

ההזדמנות הזאת שיש לנו עכשיו, תכף תחלוף. ההזדמנות לעסוק בעולם הפנימי, במבע הפנימי של כל קרבן, הוא עכשיו. ברגע שייבנה בית המקדש, נעסוק במישור הפיזי של ההקרבה, ומטבע הדברים נתעסק הרבה בלימוד הפרקטיקה. יש לנו הזדמנות עכשיו להעמיק בתודעה המיוחדת של כל קרבן, ובכך להשלים את המעשה הפיזי עם משמעותיותו הפנימיות, אבל לא רק כהכנה לעבודת המשכן. העולם הפנימי הזה ועקרונותיו, התודעה הנולדת ממנו, ניתנים ליישום כבר היום, בעיצוב חיינו. ולכן גם היום אנחנו קוראים לחג הזה על שם הקרבן שלו, והקרבן אף הוא קרוי על שם העיקרון הכללי שקיים מאז מצרים ועד עולם, כי העקרון וכל ביטוייו אחד הם - פסח.

נדמיין משפחה ישראלית בליל הגאולה במצרים. כולם ערים, כולל הילדים, וכולם במתח שיא. הקטנים לא מצליחים לישון והגדולים לא מנסים להרדים אותם. ההוראה של ההנהגה הייתה לצבוע את המשקוף ואת המזוזות בדם. אצבע בעין האויב העריץ. וגם להישאר סגורים היטב בבית, "וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר" (שמות יב). חשוב להקפיד על ההנחיות. שומעים רעשים בחוץ. דברים זרים. המשפחה יודעת שהיא, שכל העם, כולם בעיצומו של תהליך גאולה, אבל בפועל נדרש מהם פשוט להתמתן. לאכול בחיפזון. יודעים שה' מרחף, או פוסח, על עם ישראל. צעקה אדירה מקפיצה את כולם, והילדים שואלים את המבוגרים, עם מבטים מבוהלים בלבד, בלי קול - "מה זאת?".

קווי הדמיון בין הגאולה הראשונה של עם ישראל לגאולה האחרונה, המתרחשת בימינו, בולטים ומובהקים ביותר. יש הרבה מאוד ששונה. יש הרבה שדומה. יש הרבה דברים שכיום בכוחנו לעשות שבמצרים לא היו לנו. ויש גם משהו מרכזי שהיה בפסח מצרים שאצלנו עדיין אין בחג הפסח. הפסח. הקרבן.

בכל שנה אנחנו קוראים בשבועות שלפני פסח על עולם הקרבנות בפרשות השבוע, כמעין הכנה לליל הסדר, הקדמה שלא הייתה לעם ישראל. אבל הפרשות האלה כמו גם הפרטים על צורת הקרבת קרבן פסח, לעיתים עפים גבוה מאוד מעל לראשים שלנו, כמו טייסי חיל האוויר, כמו המשחית במצרים. מה לנו ולעולם המשכן, מה לנו ולעולם הקרבנות? שמה עלינו להיות כמו בליל השימורים הראשון - פשוט להתמתן באמונה. עם ישראל הצליח תוך זמן קצר ללמוד את הלכות קרבן פסח, כנראה שגם אנחנו נצליח כשיגיע הזמן בקרוב בעזרת ה'. עד אז, איך ישראלי מן השורה אמור להתייחס אל פרשות הקרבנות ואל קרבן פסח?

איתא: "כל העוסק בתורה עולה כאילו הקריב עולה" (מנחות קי). כשאדם מחדש איזה דבר חכמה בתורה, הוא נותן מוחין באותן הדיבורים, מפני שהיה המוחין בתחלה בהעלם מלובשים באותן הדיבורים, ועכשיו הוא מפשיט אותם מהלבוש, ומתגדלים ומתגדלים. וזהו קישוטי כלה.

הבעל שם טוב הקדוש מזמין אותנו לשנות את התפיסה שלנו של מה זה תורה בכלל, ומה זה לימוד. ספר תורה, או חומש מודפס, הוא סגור ומונח דומם בארון קודש או ארון הספרים. הוא יכול לשכב שם שנים, כמו ספרי התורה שהיו קיימים בראשית ממלכתו של המלך יאשיהו. עם ישראל והמלך חיו בלי זיקה לה' ולמצוותיו. הארץ הייתה מלאה בגילולים וכהני עבודה זרה. והתורה הייתה מונחת איפשהו. ולפתע, חלקיהו הכהן מוצא ספר תורה. המלך שומע את הכתוב בה, ומשהו קורה. הוא מזועזע. הוא קורע את בגדיו. הוא מעביר את הממלכה כולה תהליך עומק של כיול מחדש, בכל תחום. הוא מנסה להחיות את רוח ה' בעם. ההפיכה הפנימית הזאת לא הייתה בתורה. והיא גם לא הייתה במלך לפני שהוא פגש את התורה. איפה היא הסתתרה?

מה את/ה יודע/ת על השקעה נדל"נית בדימונה?

נעם נכסים
אמירות. מקצועיות.

העיר דימונה בתנופה כלכלית חברתית וחינוכית שלא נראתה כמוה מאז היווסדה. חברות הייטק, אנשי קבע ועוד רבים קבעו בה את מגורם.

בעיר הזדמנויות השקעה רבות עם אחוזי תשואה מהגבוהים ביותר.

במשרדנו מגוון דירות, בתים, קרקעות, מבנים מסחריים והזדמנויות השקעה מיוחדות.

התקשרו ותופתנו: 052-4538062

פתח אליהו

רחלי טאוב, טלמון

"כמו פילה", ככה היא נוהגת לספר. רק אחרי ההפטרה, כאשר שמעה את המילים: "הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא, לבוא יום ה' הגדול והנורא", היא ביקשה מאחד המתפללים לקרוא לאבא מעזרת הגברים ואמרה לו: "יאללה, נוסעים, זהו, הגיע הזמן. מקווה שלא משכתי יותר מדי". באמת הגיע הזמן. לפני ששקעה השמש והכריזה שהשבת יצאה והימים הכי לחוצים בשנה יורדים עלינו, הגחנו שנינו, אחד אחרי השני, במשקל טוב, צרחנים מתוקים, ממש לפי הספר.

הברית התקיימה במועדה, בשבת של חול המועד פסח, עם הרבה עוצמות, והרבה עוגות מקמח תפוחי אדמה... אף אחד לא האמין שהיא תצליח ללדת בלידה רגילה, אבל אמא שלי זו אמא שלי, ומי שמכיר אותה באמת יודע שכאשר היא מחליטה משהו, יתהפך העולם והיא תצליח. אולי חוץ ממני, ממני היא כבר נשברה. לא הצליח לה כמו שהיא רצתה.

ינון ואני היינו אחים סבבה, את כל המוסדות הלימודיים מהמעון ועד הישיבה הגבוהה עברנו ביחד. היה לנו טוב והיינו חברים טובים. אל דאגה, היינו גם רבים כמו שאחים רבים, היו לנו ציונים טובים בסך הכל ופחות או יותר אותם חברים. מה שבטוח, תחרות לא הייתה בינינו. כשינון עלה לגמר בחידון התנ"ך לגמרי פרגתי לו, למרות שגם אני ניגשתי. עם יד על הלב, הוא חרש למבחנים הרבה יותר ממני. כשאני נבחרתי להיות רב פורים, ינון זרם עם זה, למרות שגם הוא רצה להיבחר, אבל הוא הבין שזה תפור עליי. לאורך כל הדרך היינו שם אחד בשביל השני. אמא שלנו מספרת שמאז שהיינו בבטן, היא רק התפללה שלא תהיה בנו מידת הקנאה. יום יום הייתה מתפללת על זה, ויש לי הרגשה שזה ממש עזר. אני מכיר תאומים אחרים שהיחסים שלהם קטסטרופה, ואומרים שאצל בנות זה אפילו עוד יותר מורכב... אני זוכר את הפעם הראשונה שהרגשתי את הדקירה הזו, את הקנאה מוצאת פתח כחודר של מחט בלב שלי ומתחילה למלא

ת מיד אחרי פורים זה הכי קשה. כמו לקפוץ מאיזה צוק לתוך המים עמוק עמוק. ורק לשקוע, בלי להרים את הראש מעל המים, כי בשביל מה בעצם. פורים זה החג שאני הכי אוהב, כולם שותים בישיבה, מגיעים ותיקים וצעירים, כולם רוקדים יחד, לא כמו בשמחת תורה כשכל רגע מתחלפים הילדים על כתפי אבותיהם, ולא כמו בשמחת בית השואבה שכל הנשים מביטות בעיניים מצועפות על הגברים הרוקדים. בפורים אני מרגיש פעם אחת בשנה כמו כולם.

אני כבר לא הרווק הזקן של השיעור, היחיד שעדיין לא התחתן, אני כבר לא מרגיש המסכן הבודד. אני מרגיש חלק שווה בין כולם, שותה עד שאני לא מבדיל בין מוריה שהיה לנו חודש וחצי של קשר נפלא, לבין נוגה שאחרי חמש דקות של פגישה רצינית לברוח. אני מדחיק שיצאתי למאה דייטים, והיין שנכנס מוציא ממני סודות כמוסים. שאני טוב ואהוב ומיוחד, אבל חצי פשוט חצי. רוב החברים שלי כבר עורכים מסיבות בר מצווה ובת מצווה לילדים שלהם, ואני, סוף סוף יש ערב אחד שאפשר לשים מסיכה על הפנים ולא דוחפים לי לעיניים מה החברים שלי הספיקו לעשות עד גיל 39 ומה אני...

מילא החברים שלי, מהם אני עוד יכול להתחמק, להשתבלל בשמיכה בבית, אבל מה לגבי התאום שלי, בשר מבשרי, שחלקנו את אותו רחם במשך שמונה חודשים ושבע, ולמדנו יחד מן המלאך עד שהוא היסה אותנו ושלח אותנו לעולם שכולו חיים, וגרנו באותו חדר במיטת קומתיים, אני למעלה כיאה לבכור, וינון למטה. גם אם הוא נולד ארבע וחצי דקות אחריי, מעמד זה מעמד.

המקום הגבוה במיטת הקומתיים, היה היתרון היחיד שהיה לי על ינון. בכל השאר הוא עקף אותי בסיבוב. אנחנו נולדנו בשבת הגדול, מה שהתבקש ממש לגמרי לקרוא לנו ינון ואליה. אמא התעקשה ללכת לבית הכנסת אפילו שכבר הייתה כבדה והלכה

חבר אחלה, ודוד מהסרטים. פעם אחת, כשראיתי שינון ושלומית כבר קורסים מעומס העבודה והטיפול בילדים הקטנים, הצעתי להם לנסוע לצימר ללילה ואני אשמור על הילדים. יש לי דינמיקה מעולה עם ילדים, משהו נדיר, ואת ההוכחה לכך מצאתי בקצה העולם.

אחרי שהתחלתי ללמוד מחשבים וזה שיעמם אותי כל כך, ואז ניסיתי פסיכולוגיה וגם זה היה נוראי, אז עשיתי קצת תאילנד כי הייתי חייב לברוח רחוק מכאן. כשחזרתי סוף סוף, אי אפשר לתאר את הפרצופים של המשפחה והחברים כשהודעתי להם בפשטות שאני רוצה להיות... גנן. לא של גינות ופרחים, אלא של ילדים. הזכר של גננת. חלק לא התאפקו והתפוצצו לי מצחוק בפנים, חלק אמרו לי שנפלתי על השכל, חלק לבשו ארשת פנים רצינית וניסו להסביר לי שאני אצטער על זה. והגדיל לעשות אביתר, אחד מהחברים הטובים שלי שנמצא בביצת הדייטים כמוני, הוא אמר לי: "תחשוב שמציעים אותך לבחורה ואומרים לה שאתה גנן בגן ילדים. ישר היא פוסלת אותך, הרבה לפני ששמעה על מצבך הדתי והרוחני ומהם התחביבים שלך. גננת זה מקצוע של בנות. שחרר ת'רעיון אחי". וינון שאף פעם לא דורך לי על יבלות, וממש ממש נזהר כשהוא מדבר איתי, גמגם לי ש"זה לא יהיה לך קשה מבחינת הרגש להיות עם ילדים כל היום? כשאתה... זאת אומרת, כשאתה... אהמממ, לא עם ילדים משלך והיית רוצה, נו אתה מבין למה אני מתכוון... אני דואג לך".

לכולם עניתי בפשטות שזה מה שאני רוצה לעשות, אני אוהב ילדים, בתאילנד כל הזמן היו סביבי ילדי המקום והייתי מצחיק אותם ועושה להם פרצופים, והם היו מבסוטים בלי שאני אגיד אפילו מילה אחת בשפה שהם מבינים.

האחיינים שלי היו בערך היחידים שפרגנו לי על ההחלטה. הם באמת משוגעים עליי. בכל ליל סדר מאז שאני שמיניסט, עוד לפני שהיו לי אחיינים, רק אחים קטנים, הייתי מתחפף לאליהו הנביא. בכל זאת, קרוי על שמו... וכשהיו פותחים את הדלת הייתי נכנס עם הזקן הלבן והג'לבייה הלבנה ומדבר על כך שהגעתי להביא גאולה, ניגש לשתות מהכוס של אליהו, לפעמים עושה חידון עם ממתקים שקניתי מראש. הילדים הקטנים תמיד חיכו לרגע הזה. בהתחלה האחים וכעת האחיינים.

עכשיו עבר פורים, ופסח פוסע בצעדי ענק עם ריחות אקונומיקה וחומרי ניקיון, אבל לא פוסח בשום אופן על הלב שלי שמסרב להאמין שעוד ליל סדר הגיע והחיים שלי בבלאגן. שוב לבד. כואב לבד.

יום לפני פסח, הערב בודקים את החמץ בכל החורים ובכל הסדקים. כמה שהייתי רוצה לבדוק בבית שלי, עם האישה והילדים שלי. אני הולך לי בעיר ורואה זוג מתוק שקונה תכשיט לכבוד החג, זוג יוצא מ'רמי לוי' עם עגלה עמוסה בבקבוקי יין, מצות ושאר ירקות. הם נראים צעירים ממני בכמה שנים טובות. בעגלה יושב פשוט שאוכל במכה, ועוד שניים מחזיקים בצדדים. הלבד הזה אוכל אותי. איך עוד פסח לבד? איך? אסור להחמץ בפסח, אבל ריבוננו של עולם, איזה ניסיון קשה! איזו החמצה.

בעודי הולך ומתפלל ומהרהר, לא שמת לי לב והתנגשתי לפתע באדם שהלך מולי. הרגשתי שהוא צץ משום מקום. ביקשתי סליחה והתכוונתי להתקדם, אפילו לא הרמתי אליו מבט, אבל הוא קרא לי ואמר: "היי אחי, מה קורה? למה ככה עצוב בערב פסח"? הוא חבש כיפה גדולה של רבי נחמן עם פאות מסולסלות והיה לו חיוך כזה שמאיר את כל הפנים. עוד לפני שהספקתי לענות לו משהו, הוא הגיש לי ספרון קטן כזה כמו שמחלקים בצמתים, שהכותרת שלו הייתה: "הישועה קרובה לבוא". "קח, צדיק, תקרא מה כותב כאן רבנו, מבטיח לך, החיוך צ"ק צ"ק חוזר לך לפנים". הוא טפח לי על השכם והתקדם הלאה. הכנסתי את הספרון לכיס והתקדמתי גם אני. נו באמת...

אחרי שהגעלתי את הסיר של המרק והסיר של הדגים שאמא ביקשה ממני להגעיל כדי שתוכל לבשל בהם כבר היום, המשכתי למספרה של מנשה. ידעתי שכאשר אני אכנס הוא שוב יגער בי שאני מגיע ברגע האחרון, ומה כבר יש לי על הראש שלא יכולתי לבוא כמה ימים קודם... פעם זה היה פוגע, עכשיו כבר התרגלתי. תכלס, הוא צודק.

אותו כאלום מלא. זה היה כשינון הביא את שלומית אלינו לשבת בפעם הראשונה והבנו שזה רציני. כשינון היה יוצא מהחדר וחוזר אחרי שלוש שעות שיחה בטלפון עם חיוך מרוח על הפנים, נכנס להתקלח ומזמזם שם שירים. אני כבר הייתי אחרי כמה וכמה דייטים כושלים ומאוד רציתי למצוא כבר את האחת... אבל שום פגישה לא הייתה משמעותית, אצל רובן נפגשנו שוב כדי לתת עוד צ'אנס, וזהו, זה נגמר.

ערב אחד כשטיגנתי לי חביתה במטבח, ינון נכנס הביתה, חיבק אותי ואמר: "תביא חיבוק אחי, יש חתונה. מחר אבא ואמא ייפגשו עם ההורים של שלומית". אז הרגשתי את הסדק, אז הרגשתי שגם אני רוצה. ינון הסתכל לי בעיניים ואמר לי: "אני ממש מתפלל שבקרוב אצליך גם כן. תדע לך שלשלומית יש כבר כמה רעיונות..." הוא קרץ לי. ינון נכנס להתקלח וכרגיל זמזם בהנאה. אני שכבתי על המיטה עם הידיים מתחת לראש ובהיתי בתקרה. בקרוב אצלי? הלוואי. לא מרגיש לי קרוב. בכלל לא. אוי כמה שצדקתי.

מאז לינון ושלומית נולדו שתי בנות ושני בנים, הוא סיים תואר שני בהנדסה, שלומית אחות אחראית מחלקה בשערי צדק, הגדולה

שלהם עוד מעט בת מצווה, ואני... מסתובב בעולם בלי עוגן, יום רודף יום ושבו עוגן, יום רודף יום עוד פגישה ועוד קשר שמתהווה לו עם תקוות גדולות אבל אחרי זמן לא רב מתנפץ בפנים.

זה התיחל כשיצאתי רק עם רווקות ודחיתי על הסף הצעות אחרות, בשנים האחרונות התחלתי לצאת גם עם אלמנות וגרושות, ובשנה שעברה הסכמתי לצאת גם עם גבוהות ממני. פעם זה לא היה עובר לי בגרון. הלכתי למאמן לקראת חתונה, טיפול רגשי, ניסיתי המון כיוונים. בינתיים חברים שלי מתחתנים, נולדים להם ילדים ואני נשאר תקוע כמו מסמר בקיר.

מלחמת חרבות ברזל העניקה לי חומת ברזל מקשרים חדשים. נלחמתי בעזה כל כך הרבה ימים שלמי היה בכלל זמן וראש למשהו אחר. היה בזה משהו חיובי שלפחות הרגשתי שאני מועיל בעולם הזה למישהו, לפחות אני מגן על העם שלי, לפחות יש בשביל מה לקום בבוקר. אבל כשהסתיימו המילואים, הריקנות שוב מילאה את הימים. הסתובבתי בעולם עם געגוע עמוק למישהו שאני לא מכיר, אני יודע שהיא שם, ושהיא כנראה מחכה לי. אני יכול להרגיש אותה בלב שלי, אבל כל פעם שעצמתי את העיניים וניסיתי לדמיין אותה, לא הצלחתי. בכל התפילות הזכרתי אותה, בכל המילים שאמרתי מתוך הסיודור היא הייתה שם בוקע. רק תבואי בבקשה. רק תבואי כבר. אני פה מחכה לך.

שלא תבינו, לא הייתי מהרווקים החמוצים האלה שמסתובבים בעולם עם פרצוף תשעה באב כאילו שמישהו אשם במצב הזה. הייתי

"תשמעו, יש לכם דודה ממש משקיענית". היא הסתכלה אליי ולחשה: "איך לך מושג, האנרגיות פה בשמיים ואני לא ישנתי כל הלילה כי גאולה הזעיקה אותי באמצע הלילה. אני גמורה".

"אז יאללה תורידי הילוך. בשביל זה אני פה. אני אליהו הנביא כמו שאתם רואים... אני גר פה ממול, למדתי עם הראל בישיבה, שלא תחששי שאני איזה זר מהרחוב. שבי ותתרווחי על הכרית הגדולה, אני אמשך מפה". זה היה נראה שהיא לא הבינה מאיזה כוכב הוצנחתי, אבל במשך שעה ארוכה לימדתי והצחקתי את הילדים. חשבתי שחירות תנצל את הזמן לתנומה קלה, אבל היא לא הפסידה מאומה מכל ההצגה. אחרי שסיימנו את הסדר, שרנו ובירכנו, הורדתי את התחפושת ואת הזקן שהתחיל קצת לגרד, רציתי לעזור לחירות להשכיב את הילדים, אבל הם לא ראו את המיטה ממטר... הם היו כל כך ערניים ומרוגשים. דיברו ביניהם אם אמא תלד בן או בת, ומה יהיה השם. הראיתי להם את השקית שהבאתי איתי. היו שם ספרוני קומיקס של פסח שהם קראו בשקיקה על הספה, ועוד כל מיני משחקים חמודים שהם שיחקו על השטיח. התיישבנו בסמוך אליהם, ליד השולחן, מזגנו כוסות מים כי אי אפשר שום דבר אחר אחרי האפיקומן, והיינו מסובים כל אותו הלילה, על היתונות תאומים, ועל הרווקות המאוחרת, וסיפרנו על דייטים כושלים וקשרים הזויים, וצחקנו, והכרנו, והיה זורם, קולח ומתוק, עד שהלב שלנו כבר אותת שהגיע זמן קריאת שמע של שחרית, והילדים נזכרו סוף סוף להיות עייפים...

ירדתי במדרגות אל האוויר הקריר, השמש שלחה קרניים ראשונות. זמזמתי לעצמי "אדיר הוא, יבנה ביתו בקרוב", הרמתי עיניים אל השמיים. אז מה ריבוננו, הגיע זמן חירותנו סוף סוף?

אני לא יודע אם זה בגלל היין, בגלל חוסר השינה, או בגלל הלב שפעם במהירות, אבל אני כמעט יכול להישבע שראיתי את הברסלבר ההוא מגיח מולי פתאום, מניף גביע גדול ובחיוך ענקי אומר לי "לחיים", ואז נעלם באופק.

גם בימי שאגת הארי לא יתרו אלפי משתתפים על אפיית מצות באתרי המורשת עם חיבור למורשת שמלווה את עם ישראל מימי יציאת מצרים.

13 אתרים שונים ברחבי הארץ, מסוסיא הקדומה, דרך מכון איילון ועד מוזיאון בית שאן נערכה אפית מצות חוויתית כהלכתה תוך הקפדה על הלכות הכנת המצות לצד ההקפדה על הנחיות פיקוד העורף.

ההורים והילדים שהשתתפו בפעילות נהנו מתחושת חיבור עמוקה, כשאפיית המצות נעשתה באופן מקומות ממש בהם ככל הנראה יהודים אפו מצות בימי קדם.

אפיית המצות נעשתה בשיתוף פעולה של משרד המורשת, קמ"ט ארכאולוגיה והמועצה לשימור אתרים.

שר המורשת עמיהו אליהו אמר כי "זכינו להעביר לילדים את טעם החירות. השנה, כשאנחנו בעיצומה של מערכה מול איראן, יש למסורת הזו משמעות מיוחדת: אנחנו מוכיחים לעצמנו ולעולם שכבימי פרעה, לא ניתן לאף איום להפסיק את שרשרת המורשת של עמנו. המצה היא אכן לחם עוני- אבל גם לחן הניצחון. המצות שאפינו השנה הן חוליה בשרשרת ארוכה של גאולת ישראל

התור למנשה היה ארוך, ומנשה אכן גער בי עם חיוך. כשבאתי להוציא מילה, הקדים אותי מישוה ואמר: "וואלה מנשה, הבן אדם בא להסתפר אצלך בערב פסח, מה אתה משגע אותו עכשיו, תעשה אותו יפיוף וזהו". צחקוק קל נשמע במספרה. אני לא מאמין, עוד פעם הברסלבר הזה. הוא התיישב לידי ושאל אותי: "נו, קראת את הספרון?" צחקתי, "איפה קראתי, נשמה, נפגשנו לפני חצי שעה ברחוב... אני פה בסידורים של ערב חג".

"עכשיו תשמע מה אני אומר לך, במקום שתקרא הכל, אני אעשה לך תקציר. בעמוד 5 למטה כתוב: 'רוצה שה' ישמח אותך? תשמח אחרים'. תגיד, מה אתה עושה בחיים?" לא היה לי ראש ולא היה לי כוח, אבל ענית. "אני לומד להיות גנן". "וואו, איזה מקצוע מדהים", הוא קפץ מהמקום והרגשתי כמה זוגות עיניים ננעצות בי. "ואיך קוראים לך?" "אליה", ענית. "אני בושק. אז יש לי רעיון. אתה מכיר את זה שפותחים את הדלת לאליהו הנביא ויש כאלה שמכניסים איזה יעני אליהו שיעשה כאילו... אז אולי אתה תשמח אנשים בחג ותהיה אליהו? אני אומר לך, תראה ישועות. תפור עליך בול. גם גנן, גם קוראים לך אליהו. זה פגז".

רציתי לשאול אותו מאין לו שאין לי משפחה ואני יכול ככה להסתובב לי בחג ולהתחפש לאליהו, אבל הטלפון שלו צלצל והוא יצא, ומאז לא ראיתי אותו. כששאלתי את מנשה מי זה הברסלבר הזה, הוא אמר לי: "הברסלברים מסתפרים רק אצל מושיקו ממול, הוא עושה להם כמו שהם אוהבים, רבי נחמן אותנטי, אצלי אין כאלה"... מוזר...

ערב החג הגיע. כמה התפללתי שלא אפול לעצבות. כמה התחננתי שזהו, זה באמת ליל הסדר האחרון לבד. עשיתי את הדבר שהכי לא מתאים לי בעולם. קראתי את הספרון, והמילים שם שאבו אותי לתוך התובנה הזו שאולי באמת מה שאני צריך לעשות זה לשמח אחרים. אני באמת אתחפש לאליהו ואחרי המופע שאעשה למשפחה שלי, אשמח כמה מהמשפחות פה באזור.

גיהצתי יפה את הג'לבייה וקניתי זקן מקצועי, אחרי שבשנים הקודמות הכנתי מצמר גפן. השקעתי בחידות וכמעט לא נעזרתי בצ'אט. קניתי ערשים צבעוניים וחמצוצים ושמתי בכיסים. בכל זאת, אגוזים זה קצת פאסה...

בליל הסדר שלנו, אחרי מחיאות הכפיים וההתלהבות, הודעתי לכולם שאני עושה סיבוב וחוזר מאוחר יותר.

החלטתי שאני נכנס רק למקומות שהדלת פתוחה ואני שומע קולות ערים. כך היה אצל המשפחה הראשונה שביקרתי אצלם, משפחת אבוטבול. חידות, שירים וממתקים והיה אחלה. בקומה הבאה היה שקט מדי אז לא נכנסתי. זכרתי שגרים שם זוג מבוגר. אחרי ביקור קורע מצחוק אצל משפחת אחירון טיפסתי אל הדירה של גאולה והראל. הראל למד שנתיים מתחתי בישיבה. הייתי בטוח שהם נסעו להורים, אבל ראיתי שהדלת פתוחה ושמעתי צהלות ילדים, אז דפקתי קלות ואמרתי: "שלום, זה אליהו הנביא, אפשר להיכנס?"

לעבר הדלת הגיעה בחורה שלא ראיתי אף פעם, לבושה בשמלת קטיפה בצבע בורדרו ושיער אסוף למחצה. היא הייתה נראית עייפה. חשבתי שאולי התבלבלתי ונכנסתי לבית הלא נכון, אבל היא שהרגישה במבוכתי מיד אמרה: "שלום, בטח אתה מחפש את גאולה והראל, האמת שהיינו צריכים להיות כאן בליל הסדר עם ההורים שלי, אבל גאולה שבדיוק התחילה חודש תשיעי, הרגישה צירים והם נסעו לבית החולים בבוקר, אני התאומה שלה, חירות".

לקח לי כמה שניות לעבד את כל המידע שעכשיו ניתן עליי, ומה שיצא לי זה: "חירות וגאולה, יפה". "כן", היא הסמיקה, "ככה זה כשנולדות תאומות בשבת הגדול". הופה. הלב שלי כבר התחיל לדפוק בקצב אחר. "וואו, אז מה עם ההורים שלך בעצם?" "אמא שלי חטפה איזה וירוס, ופשוט לא הצליחה לקום מהמיטה, לארוז ולהגיע. הם עשו את הסדר עם השכנים שלהם, לפחות כך אמרו לי לפני שנכנס החג... מקווה שהם הצליחו. אז יצא שאני נשארת כאן עם האחיינים שלי...".

היה ייאוש בקול שלה, זה בטוח. פניתי אל הילדים מסביב ואמרתי:

ויכוח של פֶּסַח

הרב ישראל קושמרסקי משפיע ומרצה

ניגודי השקפה, יסודות בעבודת ה' ותובנות חינוכיות במשנת החסידות, בדיאלוג לילי משעשע על עניינינו של פֶּסַח ויציאת מצרים לעומת קבלת התורה בהר סיני במשנת החסידות

שבעתיים. כשבינתיים פֶּסַח אץ רץ להביא את כוס התה ששכח על יד המיחם, סיני מסדיר את מחשבותיו ואומר באיטיות: שמע, פֶּסַח, שמחה היא לא עליצות ושובבות ריקה מתוכן, אלא סיפוק והנאה הבאות לאחר יגיעה והשקעה. ללא זאת, לשמחה מה זה עושה?! היתהלל חוגר כמפתח?!

פֶּסַח סוף סוף מתיישב, הוא מזהה בחושי המפותחים ששיחה רצינית לפניו. הוא לוגם בקול מכוס התה, עניו מבזיקות מתוך חיוכו הנצחי מבעד לזיפים, והוא שואל: ילמדנו רבנו סיני, מהיכן תשאב כוח לעבודת ה' ביגיעה והתמסרות, ללא שאיפות ואש קודש שידליקו את כל עצמותיך? הרי עם כובד ראש עצוב כזה לא תתקדם הרבה. אתה הרי יודע כמה

וסיני זוקף את עינו מהספר בחשדנות, מגביה את משקפיו הגדולים מעל מצחו, סוקר במבט נוקב את הבא בצל קורתו.

סיני מפטיר באנחה קלה: פֶּסַח. שוב אתה ככה בסערה? תמיד בחיפזון, ברעש, בריצה... מה עם קצת רצינות? אי אפשר להיות רק ב'אורות' ולשיר כל היום...

פֶּסַח מחייך חיוך רחב, הוא מציב רגל אחת על הספסל ומישיר מבט אל חברו, עונה ואומר: אחי היקר, אתה רציני מדי היום, חייבים גם קצת התחדשות וחיבור. הוא מנופף באצבעו בשובבות ומצחקק לעצמו: אם תמשיך ככה סיני לשבת כל היום בלי לזוז, אתה תעלה במשקל, גם פיזית וגם נפשית...

מבטו של סיני הרציני תמיד, מרצין כעת

א. להתחיל מהסוף להתחלה

שעת לילה מאוחרת, קרוואן הפח המיושן ניצב בודד בקצה הישוב, משקיף אל הוואדי הפרוש תחתיו אפוף עלטה. בעברו הרחוק הוא שימש כבית כנסת בתקופת הקמת הישוב, כעת הוא בית למתבודדים ולומדים למיניהם. האורות עדיין דלוקים בפירתו הקבועה של סיני. ערמת ספרים גבוהה לימינו על שולחן העץ הדהוי, מצחו חרוש קמטים, מביט נכחו בספר שלפניו. המבנה ריק, ורק רוח קרירה המנשבת מהוואדי שורקת קלות בחלונות, השקט והשלווה מושלים בכיפה, בניצוחו של סיני השקוע עמוק בסוגיה.

לפתע, כמו סופת געש של אנרגיה פורצת פנימה, הדלת שועטת קדימה, ציריה החורקים משמיעים קול צורמני שמפר את הדממה. פֶּסַח נכנס פנימה, ציציותיו מתנפנפות מתחת לקפוצ'ון דהוי, משתלבות בזוג פאותיו המתבררות ברוח מעל זיפי זקנו. זה עתה הוא סיים את עמל יומו ביקב הסמוך. כולו תנועה ומרץ פשוט של אנשי התכל'ס. הוא ניגש לפינת הקפה, חולט לעצמו כוס תה צמחים מהביל, תוך שהוא מפוס ניגון קרליבכי עליז. הכל סביבו רועש, זורם, חי ונושם. קול שטיפת הכוס בכיור עולה כקול מים רבים,

למה לברוח למה?!

והנה בחינה זו היא בחינת יציאת מצרים, שנאמר בה "כי ברח העם". דלכאורה הוא תמונה, למה היתה פזאת? וכי אלו אמרו לפרעה לשלחם חפשי לעולם, לא היה מברח לשלחם? אלא מפני שהרע שבנפשות ישראל עדין היה בתקופו בחלל השמאלי, כי לא פסקה זיהמתם עד מתן תורה. רק מגמתם וחספם היתה לצאת נפשם האלהית מגלות הסטרא אחרא, היא טמאת מצרים, ולדבקה בו יתברך, וכדכתיב: "ה' עזי ומעוזי ומנוסי ביום צרה" וגו', "משגבי ומנוסי" וגו', והוא מנוס לי וגו'. ולכן לעתיד, כשיעביר ה' רוח הטמאה מן הארץ, פתיב: "ובמנוסה לא תלכון כי הולך לפניכם ה'".

(תניא פרק ל"א)

בהמה, את באה?

כי בפסח הוא אתערותא דלעילא [התעוררות מלמעלה] לעורר אתערותא דלתתא [התעוררות מלמטה], והאתערותא דלעילא הוא לעורר הרצוא בנפש האלקית אבל הנפש הבהמית לא נתהפכה עדיין. ולכן נאמר "כי ברח העם" וכמ"ש בתנאי ס"פ ל"א... לכן אחר כך תיכף ומיד ביום שני הוא קרבן העומר שעורים שהוא מאכל בהמה, להיות בירור נפש הבהמית. וספירת העומר - "וספרתם לכם" - בחינת בירור ו' מדות דנפש הבהמית. ואזי על ידי זה אחר כך בשבועות מתן תורה, הוא בחינת אתערותא דלעילא שאחר אתערותא דלתתא - התגלות רצונו וחכמתו למטה, כי במתן תורה כתוב "וידר ה' על הר סיני" להיות המשכה למטה.

(לקוטי תורה, ויקרא)

ב. "ותהי לי" - פשוט להיות

נראה שפסח רק חיכה למילים הללו. הוא ניגש אל הארון האחורי, נוטל בידו ספר תנ"ך מאובק הוצאת קורן ושב אל הזירה, לפינתו של סיני. אני יהודי פשוט, מה אני כבר יודע - אומר פסח - אבל פסוקים אני יודע. אדרבה, סיני, בוא נחזור יחד אל לפני מתן תורה, מה באמת קורה שם? את מי בדיוק לקחו כדי לקבל את התורה? על מי הכריזו "בני בכורי ישראל" - ובדבריו הוא מדפדף אל פרק ט"ז ביחזקאל, קורא בלהט, מטעים כל מילה:

וכך אומר הנביא: "וימולדותיך ביום הולדת אותך, לא כרת שרף, וכמים לא רחצת למשעי... הלא חסה עליך עין לעשות לך אחת מאלה לחמלה עליך. ותשלכי אל פני השדה בגעל נפשך. ואעבר עליך ואראך מתבוססת בדמך ואמר לך בדמך חיי. רבבה קצמח השדה נתתיך, ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים, שדים נכנו ושערך צמח ואת ערם ועריה". איפה הם היו, בני ישראל שיצאו ממצרים? במ"ט שערי טומאה, עמוק בתרבות מצרים. הם לא אחוז בכלום, אפסים מאופסים, "ערם ועריה", בלי תורה ובלי מצוות... וכך בחר בהם הקב"ה, איך שהם וכמו שהם. אתה קולט, סיני?!

הוא ממשיך וצועק - זועק את הפסוק הבא: "ואעבר עליך ואראך והנה עתך עת הדים ואפרש כנפי עליך ואכסה ערותך ואשבע לך ואבוא בכרית אתך נאם ה' ותהיי לי". אתה שומע סיני? שומע אחי? הוא נשבע לנו בכרית, ואז מה? כלום, נאדה - "ותהיי לי" - פשוט להיות! עצם ההווייה! זהו.

משה רבינו שואל, איך ניקח את החברה הללו איתנו? "וכי אוציא את בני ישראל ממצרים?" והקב"ה עונה לו, "בהוציא את העם ממצרים תעבדון את האלקים על הקר הזה". זה עובד הפוך, קודם הם יצאו ממצרים, יבינו שהם לא סתם עבדים אלא 'בני ישראל' קדושים וטהורים, יקלטו את הפוטנציאל שלהם להפוך את העולם, ומשם הם יגיעו לקבל תורה. אבל קודם הם צריכים להיות עם ה' - "ותהיי לי"!

סיני מאבד את סבלנותו, מורט שוב בזקנו: מה אתה רוצה לומר כאן? הוא מזדעק, אתה מדבר כמו אותם חברה שחיים בסרט, כל ימיהם כחגים, הולכי בטל, אבל הכל זורם וטוב להם! אין דבר כזה להיות מישוהו בלי לעשות משהו. פסח, תקשיב לי טוב! אם אתה רוצה להסתדר בלי תורה ומצוות, אתה צריך לעשות ריסטארט ולגלול אחורה אל לפני מתן תורה...

איך יהודי שנמצא רק בתחילת הדרך כבר מרגיש על הגובה? ממה בדיוק? עשית משהו בחיים? פתחת גמרא? למדת? עשית התקדמת? אחי, עזוב אותך מסיסמאות...

מנסים ונוטים באמצע הדרך. מוכרחת להיות איזושהי נקודת זינוק מרוממת ומגביהה כבר בתחילת הדרך, שמשם אתה יוצא לקרב... סיני מתהרהר, שאלתו של פסח מפתיעה אותו. הוא ממולל בשערות זקנו, ופסח מנצל את חוסר התגובה שלו ומרעים בקול כשהוא הולם בעוצמה על השולחן הרעוע שחורק תחתיו בהכנעה: יהודי צריך להרגיש שייך כבר בתחילת הדרך. הצעד הראשון הוא רוממות - לרומם את הנפש למעלה, לספר ליהודי מיהו וכמה גדול הוא. כמו חייל שקודם כל מספרים לו שהוא חייל, הוא לובש מדים עוד לפני שהוא נוגע בנשק, הוא מיד כבר מורעל, מרגיש על הגובה. אי אפשר להיות מושלם בתחילת הדרך, אבל כן צריך להיות מחובר לגמרי!

איך בדיוק - פוקח סיני עיניים גדולות - איך מי שנמצא רק בתחילת הדרך כבר מרגיש על הגובה? ממה בדיוק? עשית משהו בחיים? פתחת גמרא? למדת? התקדמת? אחי, עזוב אותך מסיסמאות... הוא מפטיר בביטול.

פסח לא נבהל, לוקח נשימה עמוקה וממשיך בשלו. הוא מדבר בשפה פשוטה אבל גם בהיגיון פשוט שסיני מתקשה להתעלם ממנו: הדרך הריאלית שאתה מדבר עליה, ידידי סיני, היא דרך שכולה אומרת ריחוק - "אני רחוק, ורק כשאלמד ואתמיד אז אהיה משהו". יש פה סכנה רצינית של ייאוש ורפיון ידיים. אבל אפשר להגיע גם מקרוב, להגיד לעצמי: אני קרוב ושייך כי אני נשמה טהורה, חלק אל-ה ממעל ממש. עצם ההזדהות עם הטוב שבי וההסתכלות על עצמי ככזה יוצרת את המציאות, עוד לפני שאני עושה משהו. המעשים לא מגדירים אותי; להפך, הטוב שבי מביא ומצמיח מתוכו את המעשים... לא סופרים את המניעות, מתחילים דווקא מהסוף ומדלגים ישר אל המטרה! - מסיים פסח בדפיקה נוספת על השולחן.

ג. אהבה ללא תנאים - ותיאום (אי) ציפיות

פסח מזהה שסיני לשם שינוי מקשיב לו בקשב רב, הוא מנצל את ההזדמנות והולם על הברזל בעודו חם, ממשיך לשם שינוי בקול שקט:

אתה יודע, סיני, יש הורים שהילדים נמדדים אצלם רק לפי המעשים, לפי הציון במבחן, לפי ההתנהגות. הילד מרגיש שהוא לא שווה מצד עצמו, אלא רק בגלל ה'נחת' שהוא מביא. אבל ילד צריך להיות אהוב קודם כל באהבה ללא תנאים וללא ציפיות, כמו תינוק קטן שעצם קיומו הוא הכל. כך יש לו בשביל מה להילחם - כדי להגשים את הטוב שבו, ועם מה להילחם - כי יש לו אמון בטוב שלו. כמו ביציאת מצרים, אז היינו כתינוק קטן - "יום הולדת אותך", וכל מה שקורה אחר כך, קבלת התורה והלאה, הוא מכוח האמון הראשוני שה' נתן בנו. את חג הפסח אנחנו מקדישים לילדים, כנגד ארבעה בנים, כי זה יסוד החינוך: קצת אמון עם אהבה, ועוד קצת הרבה סבלנות... פסח עוצר מנאומו הארוך ומצית סיגריה, שואף לאיטו בנחת. שתיקה משתררת משתלבת בשקט של הלילה.

סיני מתכווץ על מקומו בדממה. הוא הרי גורס חינוך של אידיאלים גבוהים. יש לו סטנדרטים. בכל ערב שבת הבית רועש כשהוא בוחן את ילדיו על כל פסיק בסוגיה, וברוך השם, ילדיו כשתילי זיתים, הלכו בדרכי אביהם. רק אחד, אליהו הקטן, מחפש את עצמו. משהו שם לא יושב לו טוב, קשה לו עם המסגרת, והוא מזוגג ככה... מה לא עשינו - מהרהר סיני, כשעיניו הטובות של פסח שותקות מולו בהזדהות ללא מילים - אולי פספסנו משהו? פסח מעלה פה נקודה... אבל הקול התובעני שבו לא מוותר: אבל איך אפשר ככה, פסח, להחזיק מעמד בלי עקביות וקביעות? גם עם ישראל מאורד מהר התקדם למתן תורה! בלי מעשים ממשיים זה נראה כמו בריחה! אי אפשר להישאר באורות כל הזמן, חייבים להוריד את זה לקרקע, לעבודה בפועל! - הוא פוסק בנחרצות. פסח מוזג שתי כוסות קפה שחור, מגיש לסיני ולו, רוכן קדימה ברוגע ומדבר בשקט כמו לעצמו:

ילד צריך להיות אהוב קודם כל באהבה ללא תנאים וללא ציפיות, כמו תינוק קטן שעצם קיומו הוא הכל. כך יש לו בשביל מה להילחם

אתה צודק לגמרי, סיני. פסח הוא רק ההתחלה, פסח הוא זמן של חיפזון, של קפיצה ודילוג, "פי בחפזון יצאת מארץ מצרים", כי אני מאמץ זהות שאני עדיין לא מחובר אליה, אני בורח מעצמי אל הטוב שבי, מעלים עין מהבעיות, שואף פתאום גבוה מעל הראש. זה טוב להתחלה, אבל אי אפשר תמיד לרחף. אחר כך צריך להיכנס למסלול. גם היהודים ביציאת מצרים הרגישו לא בנוח. ה' בחר בהם כמו שהם, ערום ועריה, והם לא היו הכי בעניין... רבים באמת נשארו שם. אז הם קמו וברחו - "פי פרח העם", רצו אחרי ה', לא

מתוך היגיון אלא בפרץ של אהבה עיוורת, "זכרתי לך חסד נעורייך, אהבת כלולתיך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה". הם היו ל"צבאות ה'", התחילו ועלו על מדים, אבל אז יצאו למדבר לטירונות... כי אחר כך מתקדמים לספירת העומר, מתחילים לעבוד בסדר מסודר צעד אחרי צעד - step by step, עד לקבלת התורה. אז זה כבר לא מקפיץ בטירוף, אבל הזינוק הראשוני הזה נותן כוח ומשאיר רושם של שייכות וחיבור. יש לך כוחות - אז קיבלת עבודה ושליחות.

סיני נהנה מהמהלך, הוא מחייך קלושות לראשונה בהסכמה, ואומר בניגון למדני של פעם:

אתה יודע פסח, בפסח לא אוכלים חמץ, "כי בחיפזון יצאת". החמץ מסמל ישוב הדעת ושהייה, אבל בפסח לא מחפשים דיוק ותיאום ציפיות, פשוט קופצים... אבל בשבועות מקריבים בבית המקדש דווקא מנחה מחמץ. כי אחר כך, מכוח הקפיצה חוזרים לעבודה מסודרת, ברוגע וישוב הדעת. אני מסכים איתך, פסח, שהבסיס והיסוד לכל הוא לקבל את עצמנו, ואת ילדינו, בלי אישורים מבחוץ, אבל צריך לזכור - התכל'ס היא להגיע משם לפרטים הקטנים ולהתחבר למציאות.

השיחה מתארכת, סיני פוזל כבר אל הספרים, הוא לא רגיל להפסיק ככה באמצע, אם כי הוא מבין שיש לו הרבה על מה לחשוב ולעבוד. פסח קם ממקומו, חיוכו רחב כעת יותר מתמיד.

סיני לוחץ את ידו בחום: שיהיה לך חג פסח שמח וכשר! ופסח עונה לו כשכולו קורן: גם לך חג פסח כשר ושמח סיני, ובעזרת ה' עוד מעט גם חג מתן תורה שמח ומאיר!

חיפזון? זה לא מהשטן!

ראשית כניסת האדם לעבודת ה' צריך להיות בחיפזון, כמו שמצינו בפסח מצרים שהיה נאכל בחפזון, מפני שההתחלה לנתק עצמו מכל תאוות עולם הזה שהוא מקושר בהם, צריך לשמור הרגע שמתעורר בו רצון ה' ולחפזו למהר לצאת מהם, אולי ויכל; ואחר כך שוב ילך במתינות ולאט, כדין פסח דורות. (רבי צדוק הכהן מלובלין, צדקת הצדיק בתחילתו)

הגיע הזמן לברר מהי חירות באמת

איתי אסמן

העבדים הזה, שבו מנסים ארגונים רדיקליים בעלי ממון רב ואינטרסים זרים לשמר את האנשים כעבדים לעבדים של תרבות הצריכה, הריקנות והחומרנות, החירות האמיתית נתפסת ככפייה, בעוד ששיעבוד הרוח והנפש נהגג בטעות כחופש גדול. לעומת זאת, תנועת התשובה המופלאה והרחבה שאנו עדים לה היום היא ההוכחה הניצחת והמרגשת ביותר לחירות; יהודים עוצרים את מרוץ החיים ושואלים בכנות

"מי אני?", וכשהם מזהים את זהותם האמיתית בתורה, החיבור אליה הופך לאקט של שחרור עילאי. גבר שבוחר לשים כפה וציצית או אישה שבוחרת בכיסוי ראש ובצניעות, אינם עושים זאת מתוך כניעה לגורמה חברתית חיצונית, אלא מתוך הקשבה עמוקה לקול הנשמה המבקשת להיות נאמנה לעצמה ולמקור חייה. הם מבינים שההלכה אינה כבלים מגבילים, אלא היא הדרך המזוקקת היחידה לחיות חיים אלוקיים המתאימים לנשמת אברהם, יצחק ויעקב. עם ישראל הוא עם נצחי החי מעל למגבלות הזמן והחומר, ומהותו התבררה לילי הגאולה

החירות ע"פ הרב קוק הינה נאמנות לעצמו

ככזו ששואפת תמיד אל החופש האמיתי שבקדושה. המשימה המוטלת עלינו בפסח הזה גדולה וקריטית במיוחד לנוכח המציאות שבה גדל חלק משמעותי מהדרור הצעיר שלנו. אנו פוגשים דור שרבים ממנו הם בבחינת "בן שאינו יודע לשאול", דור שגדל במערכת חינוך שיש בה לצערנו הרבה בורות, שאינה מלמדת מהי שמירת שבת כהלכתה, מה זה להניח תפילין, מהם חגי ישראל ומה הטעם העמוק של ברכות וכשרות. כדי להוציא את הנערים והנערות הללו לחירות אמיתית, עלינו לצקת בהם את התוכן הרוחני והפנימי של המצוות. זוהי ההדרכה המדויקת של חז"ל להגדה: "את פתח לו" - עלינו להיות אלו שפותחים להם את השער, שעוזרים להם לשאול, לברר ולגלות את החירות המסתתרת בזהותם. כשאנחנו מלמדים תורה ומקריבים רחוקים, אנחנו בעצם מבצעים את יציאת מצרים של דורנו, מוציאים יהודים מבית עבדים של ניכור ובורות לחירות עולם של משמעות ונצח, ומחזירים אותם לנאמנות הגמורה לעצמם, לעמם ולאביהם שבשמיים. לכן נקבל על עצמנו לאמץ חברותא וללמד שיעורי תורה בשכונה כדי להוציא את עם ישראל לחירות עולם.

asmanitai@gmail.com

חג הפסח, "זמן חירותנו", מציב בפנינו שנה אחר שנה את האתגר הגדול של בירור המושג 'חירות', מושג שבעת הזאת עובר מניפולציות, טשטושים ושימושים מוטעים בשיח הציבורי והתקשורתי. עלינו להבין פעם אחת ולתמיד כי החירות שיצאנו אליה ממצרים איננה רק שחרור מהשיעבוד הפיזי והסיופי לפרעה, אלא יציאה למהות חיים חדשה לגמרי. כפי שחז"ל מלמדים אותנו, ביציאת מצרים לא

רק השתחררנו מהעבודה הקשה, אלא יצאנו "לחירות עולם" - קניין נצחי בנשמה שאינו תלוי בנסיבות פוליטיות או גאוגרפיות משתנות. גם כשעם ישראל השתעבד למלכויות אחרות לאורך ההיסטוריה הארוכה והמדממת שלו, הגרעין הפנימי הישראלי נותר חופשי לחלוטין, בבחינת "עבד ה' הוא לבדו חופשי" כדברי רבי יהודה הלוי. כפי שהגדיר זאת מרן הרב קוק זצ"ל באמרותיו העמוקות, החירות האמיתית היא הנאמנות לעצמיות, ההקשבה העמוקה לצלם אלוהים שנטע הבורא באדם. עבד הוא מי שרוחו כפופה לרעה

אחרים, למסכמות חברתיות חולפות ולתכתיבים זרים שאינם שייכים למהותו הנשמית, בעוד שכן חורין אמיתי הוא מי שחי את חייו מתוך הזדהות מלאה עם נשמתו וזהותו הפנימית ביותר, ללא מורא מ"מה יאמרו". המציאות התקשורתית הנוכחית רוויה בשיח רועש ואגרסיבי על "כפייה דתית" או "הדתה", המציג את המורשת היהודית העתיקה, את מצוות התורה ואת הממסד הרבני כסוג של משעבד חיצוני המנסה לכפות נורמות זרות על האדם המודרני. אך זוהי טעות אופטית מכוונת ומתוכננת היטב; האמת היא שמי שמנסה לנתק יהודים משורשיהם ומהזהות שלהם, הוא זה שמשמר אותם במצב של שיעבוד עמוק ומר - שיעבוד ליצרים הנמוכים, לתאוות הרגעיות, לאופנות חולפות ולתפיסות עולם זרות שאינן שייכות כלל למהות הנשמה הישראלית. הקב"ה נטע בנו נשמה שהיא חירותית במהותה, והמזון המדויק והיחיד שיכול להחיות אותה ולתת לה דרור הוא לימוד התורה וקיום המצוות. מי שמסית נגד היהדות ומונע מיהודים את הגישה החופשית למזון הרוחני הזה, דומה לפרעה הרשע בשעתו, המנסה להכביד את העבודה בדברי שקר ותעמולה כדי להשאיר את האדם כלאו בתוך "בית עבדים" מודרני. בבית

שדר: תבקי! למד! למד! הסבר! הפיץ! הדבקי! הזמן! קבע חברותא! פתח שיעור! וגם את!

להצטרפות לקבוצת וואטסאפ של טיפ יומי לקירוב נא לשלוח הודעה ל-052-566-5005

גם אתם יכולים להפיץ תורה! להצטרפות לצעירי ראשי יהודי 052-300-3900

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן למדרשת שושנת אביב בתל אביב. יעל 053-367-3434

להקרות כיש
לקראת הוצאה חדשה
והדורת כיש לספר
"אורות תשובה"
עם היאור קצר
נאות הרב יואל פרוינד

דרושה / תרומה / הנצחה / הקדשה

לפרטים: 052-5665005 רחלי / לתרומה:

קנייתם כבר אתנת אפיקואון?

10 ספרי קומיקס ילדים "הגיע הזמן" - ב-485 ₪ כולל משלוח עד הבית

להזמנות: 02-6791122 052-5665005 www.roshy.org

בנשר, עכנשיו אתה דואה?!

למה כעס רבי יוסף כליבו, ומה הרגיע אותו? < משקפיים של הסידות - איפה קונים אותם ומה רואים דרכם? > וסעודת משיח זו שתיקן הבעל שם טוב - על שום מה? >> דיבורי הסידות בעניין הג שביעי של פסח

שאל ר' יוסף כליבו - שעדיין לא עמד על השתייכותו של רבנו לבעש"ט - מהי השתייכות של הבעש"ט אליכם? הרי כבר עברו שני דורות מזמנו! השיב רבנו, שהגמרא במסכת עבודה זרה אומרת שמשקה "ניצוק" - נוזל שמעורה מכלי לכלי - הוא חיבור לטומאה וטהרה בין שני הכלים. מעיינותיה של תורת הבעש"ט - אמר רבנו - הם דבר הניצוק, וניצוק הוא חיבור. וכיוון שהוא קיבל מתורת הבעש"ט בדרך ניצוק, אם כן זהו דבר חי אצלו המקשר אותו עם מקור המעיין. ההיכרות הזו הייתה תחילת התקרבותו של ר' יוסף כליבו לדרך החסידות, ובמשך הזמן הפך לאחד מגדולי חסידיו של רבנו הזקן.

חברים יקרים, המעשייה הנאה הזו צריכה לימוד. מה שמענו כאן? העניין של הבעש"ט זה "בר ליואי", דהיינו, שעניינו הוא לחבר את העולם עם האלוקות, וזאת על ידי העבודה של עם ישראל. בנוגע ליום טוב אחרון של פסח, ידוע שהבעש"ט גילה שביום זה מאיר "גילוי הארת המשיח". ולכן אחד הדברים שהבעש"ט תיקן הוא שיערכו ביום זה "סעודת משיח".

הרבי זי"ע מביא (בספרו "היום יום") הסבר נפלא בשם חותנו, הרבי הריי"צ זי"ע, ביחס לשאלה: מדוע דווקא ביום אחרון של פסח אנחנו נדרשים לגילוי אורו של משיח? והוא מסביר שם שימי הפסח הם "זמן חירותנו" - זמן של דילוג, כשיהודי נמצא במדרגה שלמעלה ממגבלות העולם הזה, והוא כבר מרגיש שיצא מן הגלות. אבל מאוחר יותר, לאחר החג, הוא מוצא את עצמו נצרך לרדת שוב בחזרה לעולם הזה, ולתוך כל המרירות הכרוכה בו. לצורך זה בא גילוי אורו של משיח, שהוא הנותן ליהודי את הכוח ללכת לבטח דרכו בעולם הזה. במילים אחרות: אחד העניינים העיקריים בגילוי אורו של משיח, זו נתינת הכוח להפוך את העולם לטובה - שהעולם ישתנה וייעשה מקום של גילוי אלוקות. זאת אומרת, לא לברוח מהעולם אלא להפך - לחבר את העולם עם אלוקות.

כך מוסבר בתורת החסידות, ובפרט בדרושי אחרון של פסח, שאחד

לחיים! לחיים ולברכה!

הסיפור שלנו התרחש בזמן שאדמו"ר הזקן עדיין לא הקים את חצרו החסידית, ובאותם ימים הוא נהג לנסוע ממקום למקום בקהילות ליטא באופן נסתר, בלי לגלות את זהותו, וכך קירב רבים מתלמידי החכמים שבדורו לדרך החסידות.

יום אחד הגיע רבנו לעיר שקלוב שהייתה באותה עת מבצר של תורה והתפרסמה גם כמעוז של התנגדות לחסידות, והיו שם גאונים מופלגים שעסקו בתורה יום ולילה. ביניהם היה רבי יוסף משקלוב, שכונה בפי העם 'ר' יוסף כליבו'. לאותו גאון היה שיעור יומי בעיון גדול, ורבנו נהג לשבת ולהאזין לשיעורו ואחר כך להתדיין איתו על החידושים שאמר, ובכל פעם התפעל ר' יוסף מכוח העיון של רבנו בש"ס ופוסקים.

באחת משיחותיהם, פלט ר' יוסף אמרה חריפה נגד הבעש"ט, ורבנו הזקן מצדו נכנס איתו בדברים כדי להוכיח את גדולת הבעש"ט. בין הדברים אמר רבנו לר' יוסף שגילוי הבעש"ט בעולם גדול יותר מגילוי אליהו הנביא... ר' יוסף התפלא וגם התרעם לשמע הדברים, אבל רבנו הסביר את דבריו וגם הוכיח שיש לו מקור מהגמרא - ממסכת כתובות.

הגמרא מספרת שבשעה שרבי יהושע בן לוי נכנס לגן עדן, הלך אליהו הנביא והכריז: "פנו מקום לבר ליוואי". מה פירוש "בר ליוואי"? - זה מלשון "הפעם ילווה אישי אלי", שהוא לשון ליווי והתחברות. כלומר, הצדיקים ונשיאי ישראל נקראים "בר ליוואי", בגלל שהם מחברים את עם ישראל עם הקב"ה ואת העולם כולו עם האלוקות. לכן אליהו הנביא הכריז לפניו: "פנו מקום לבר ליוואי".

עכשיו אנחנו כבר מבינים: מהעובדה שאליהו שימש את רבי יהושע בן לוי, משמע שהצדיקים העוסקים בחיבור העולם עם האלוקות גדולים מאליהו. והרי זה היה כל עניינו של הבעש"ט ותורתו - לגלות את ההתקשרות וההתחברות של הקב"ה עם מציאות הבריאה כולה, כידוע שיסוד החסידות הוא ההכרה ש"אין עוד מלבדו" - לא רק במשמעות שאין עוד אלוה ח"ו מבלעדי ה', אלא שאין עוד שום מציאות, וכל מה שאנחנו רואים הוא הוא דבר ה' המחיה ומקיים את הכל.

שירים אָאָרָג הרב יהושע אודברג

מדוע פותחים את ההגדה בהזכרת המצה של מצרים?
מהו ה'חיפזון' בו היו שרויים אבותינו עוד לפני היציאה?
ומהי האמונה בה אנו נאחזים כלילה זה?

ליל האמונה

בְּבִהְיוֹנוֹ יִצְאָנוּ
בְּחִפְזוֹן כְּפוֹל
הָרִי גַם בְּמִצְרַיִם יָשְׁבוּ
וְאָכְלוּ
כְּשֶׁהִבִּיתָ עַל יוֹשְׁבָיו הָיָה
נְעוּל

וְהִחְפְּזוֹן בּוֹ הָיוּ שְׂרוּיִים
זוֹ הַהֲבָנָה שֶׁפְּעָמִי גָאֵלָה
מִמְשָׁמֶשִׁים וּבְכָל רִגְעַ
אֲלֵיהֶם
בְּאֵים

אֶל אָמוּנָה זוֹ
יִתְחַבֵּר כָּל אֶחָד,
בְּתַחֲלַת הַסֵּדֶר כָּל אֶב יִסְפֹּר
כִּיצֵד הָאָמוּנָה הִיא
נִשְׁאֶרֶת
בְּקִרְבָנוּ לְעַד

וְהַבּוֹרָא פּוֹסֵחַ
עַל בְּנָיו שׁוֹמֵר
כָּל הַנְּמָצָא בְּפָנִים, בּוֹ
בוֹטָח
הוּא וְלֹא אַחֵר

את העולם" או "להתנתק מהעולם", אלא אדרבה: הוא מגלה במסגרת חיי העולם הזה – באכילתו ובשתייתו, בעסקיו וכדומה – את הכוח האלוקי של הקב"ה שעומד ומקיים אותו, וכדברי הכתוב "בכל דרכיך דעהו".

זו הסיבה למנהג שתיקן הבעש"ט לערוך ביום אחרון של פסח 'סעודת משיח'. בסעודה הזו אנחנו אוכלים מצה, דהיינו אכילה גשמית דווקא, ומאוחר יותר תיקן והוסיף הרבי הרש"ב זי"ע שישתו בסעודה זו גם ארבע כוסות יין. כל העניינים הללו של אכילה ושתייה גשמית באים להוכיח שגילוי המשיח אינו דבר המרחף מעל העולם הזה, אלא אדרבה – כל עניינו של המשיח הוא להפוך את העולם כך שבו עצמו יאיר הגילוי האלוקי.

אחד הפסוקים המדברים על הגאולה העתידה, הוא "ונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר". ולכאורה תשאלו: מהו הצורך בלשון כפולה זו? הלא כאשר יתקיים "ונגלה כבוד ה'", כולם יוכלו לראותו. אם כן, מהי ההוספה "וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר"? מהו עומק הדברים כאן? אלא – מסביר הרבי במאמרי אחרון של פסח – החידוש הגדול של גילוי המשיח הוא בכך שהגילוי לא יהיה "מלמעלה למטה" כפי שהיה ביציאת מצרים, וכמו שאומרים בהגדה של פסח "נגלה עליהם מלך מלכי המלכים בכבודו ובעצמו"; אז, ביציאת מצרים ובקריעת ים סוף, היה גילוי עצמותו יתברך: "זה א-לי ואנוהו", כל יהודי שעמד בקריעת ים סוף ראה את ההתגלות של הקב"ה למטה בעולם הזה, ומשכן הגאולה הייתה מעיל מתנה מלמעלה, בה מודגש בעיקר הנותן, ואילו המקבל אינו שותף פעיל בעניין הזה. וזאת, כי באמת בני ישראל מצד עצמם לא היו ראויים עדיין לגאולה בגלל שעדיין לא הזדככו, וגם העולם עצמו עוד לא היה היה 'כלי' ראוי לאורות הרוחניים.

אולם החידוש הגדול שיתחולל לעתיד לבוא הוא לא שבירת העולם – אדרבה, דווקא בעולם הזה הגשמי תתגלה האלוקות. "וראו כל בשר", אם כן, פירושו שהבשר הגשמי לא יתבטל, גשמיות העולם לא תתפוגג, אלא בתוך הגדרות העולם הגשמי תורגש המהות הפנימית – האלוקות השוררת בכל. כל בשר יבחין וישיג שכל מציאותו היא הקב"ה לבדו, לא רק מצד "ונגלה" מלמעלה, אלא מצד כוח הראיה הגשמי – "וראו כל בשר".

זהו החידוש והאור המיוחד של מלך המשיח. זהו החידוש האלוקי שיתרחש לעתיד לבוא, ולכן גילה ותיקן הבעש"ט לערוך סעודת משיח ביום אחרון של פסח.

זה הפירוש "בר ליוואי", מלשון התחברות, שהוא מקשר ומחבר את העולם עם אלוקות. וכמו שהגמרא מספרת על רבי יהושע בן לוי שקדושתו האירה כמו בזמנו של רבי שמעון בר יוחאי, ששניהם היו צדיקים שלא נראתה הקשת ביניהם. תגידו: מה הגדולה בזה? אלא שאם הקשת לא נראתה ביניהם, הדבר מראה על הזיכרון והפעולה הממשית שנעשתה בעולם לקרב אותו לאלוקות ולרחק אותו מן החטא.

כידוע, אחרי המבול קבע הקב"ה את הקשת כאות וזיכרון כביכול לשבועה שלו שלא להביא עוד מבול על הארץ, אבל הקשת תראה לבריות כסימן לכך שהעולם כשלעצמו ראוי להיחרב בגלל מעשיהם, אלמלא השבועה שנשבע ה'.

אבל על ידי עבודת רשב"י ורבי יהושע בן לוי, שהיו בבחינת "בר ליוואי", הם חיברו את העולם עם האלוקות וגילו שהוא מזוכך ומבורר, ולכן לא היה נצרך להראות בדורותיהם את הקשת – כי העולם עצמו הגיע לתיקונו. וכזו היא גם דרך הבעש"ט בהפצת תורת החסידות, שעל ידה מתגלה עיקרון יסודי זה שהעולם מתאחד עם האלוקות.

לחיים, לחיים ולברכה! עכשיו אנחנו מבינים מה שקוראים בנבואת ישעיה על הגילויים הנעלים, הניסים והנפלאות שיהיו בגאולה העתידה, וביניהם ההדגשה המיוחדת על פעולתו של מלך המשיח בעולם. כלומר, לא רק שמדברים על גדולתו של מלך המשיח כשלעצמו: "ונחה עליו רוח ה'", רוח חכמה ובינה, רוח עצה וגבורה, רוח דעת ויראת ה', והריחו ביראת ה'", אלא גם על השפעתו בעולם: "וגר זאב עם כבש, ונמר עם גדי וריבץ". זאת כי בימים ההם יהיה שלום בין כל אומות העולם ואפילו בין בעלי החיים, וכל זאת כתוצאה מה"שלום" וההתחברות בין העולם והאלוקות, עד שיתרחש "מלאה הארץ דעה את ה' כמים לים מכסים".

חברים יקרים, אנחנו עומדים בזמן מופלא, והדבר זה דורש מכל יהודי שיגלה בעולם את אורו של משיח. דהיינו, לא להתנתק מהעולם אלא להפך – לראות איך כל המציאות בעולם צועקת "אין עוד מלבדו". עלינו אפוא לגשת לכל ענייני העולם וצרכי האדם מתוך גישה של גילוי אלוקות, ולחשוף כיצד בכל אירוע המתרחש בעולם – ובפרט המאורעות הכבירים שאנחנו בתוכם בימים אלה – נמצאת יד ה', שכל זה מוביל לגילוי המשיח, אמן כן יהי רצון.

הקוטבינות
הבריאה

הספר שתשמרי מתחת לכרית

את רגילה להחמץ, להחזיק הכל בעצמך,
להימנע מהבדידות.
הספר "שער הבדידות לגן עדן" של מרים קליין,
מזמין אותך להניח לרגע את המאמץ בצד,
דווקא בגלל שזה קשה וכואב ובודד.

זוהי הזמנה למסע שהוא שער החזרה הביתה –
למקום שבו אפשר לנוח, להרפות, ולאפשר למה שנועד
לך, פשוט להגיע עד אלייך.

לכבוד פסח: זמן של חירות ממאמץ.
15% הנחה על הספר,
ועל כל המחנות באתר!

עם קוד קופון מיוחד: פסח אביבי

yonatan-klein.com

איך להפסיק לנהל משק בית ולהתחיל להפגש באמת

מעבר מקשר תפקודי שמבוסס על הישרדות למרחב חי של נוכחות, חוויה ומפגש אמיתי בין שני עולמות פנימיים

דמיונוב זוגי, הוא לא רק כלי טיפולי אלא דרך חיים להיות בה בקשר שמתבססת על 3 עקרונות עמוקים:

- המרחב שנמצא בין בני הזוג הוא המקום שבו הקשר מתקיים.
- מפגש אמיתי בין בני הזוג נוצר דרך נוכחות וחוויה ולא דרך הסברים.
- בהתמקמות בקשר וחיבור לנכחות הטבעיים הבריאים הוא מקור לחיות וחיבור.

גישות מתקדמות בתחום הזוגיות מדגישות שהקשר עצמו מתקיים בדיוק במרחב הזה ואיכותו קובעת את איכות היחסים יותר מכל תוכן שנאמר.

אבל, דמיונוב לא עוצר רק ביצירת קירבה אלא הוא גם נוגע בעוד עיקרון עמוק שבו: קשר חי לא נוצר רק מהבנה אלא גם מתנועה. כל זוג חי בתוך מתח עדין בין 2 כוחות משלימים וכאשר בני הזוג פועלים מאותו המקום בדיוק ומנסים לעשות את אותה תנועה, אז הקשר נהיה שטוח ונעלמת החיות. דווקא ההבדל בין בני הזוג, כשהוא לא מאיים, הוא זה שמייצר משיכה, סקרנות וחיים בתוך הקשר.

בדמיונוב זוגי לא מנסים למחוק את ההבדלים אלא לגלות איך לחיות אותם נכון. כל אחד מתחבר לנכחות הטבעיים שלו ונשאר נאמן לעצמו ובזו זמנית יוצר חיבור. כך בני הזוג לומדים לא רק לראות אחד את השני אלא גם לנוע יחד.

התנועה הזו אינה קבועה אלא חיה, משתנה ומגיבה למה שקורה ביניהם. כשזה קורה, הקשר מפסיק להיות ניהול משותף של משק בית והופך להיות חוויה חיה של מפגש.

לא רק זוג שמתפקד ומתפעל את הבית אלא זוג שמצליח להיפגש באמת.

דרך הדמיון, כל אחד מבני הזוג פוגש את עולמו הפנימי:

הפחדים, הכמיהות, המקומות הילדיים והמקומות שעדיין מחפשים שיראו אותם. בדמיונוב נכנס מרכיב עמוק באמת, בן הזוג השני לא נשאר בחוץ אלא לומד להכנס לעולם הזה.

לא כדי להסכים, לאשר או לתקן אלא כדי לפגוש.

כשזה קורה, מתרחש שינוי יסודי. הקשר מפסיק להיות זירה של מלחמה והופך להיות מרחב של גילוי.

אחד העקרונות המרכזיים בדמיונוב זוגי הוא המפגש האמיתי שלא קורה דרך הבנה אינטלקטואלית אלא דרך נוכחות.

במקום מקום שמזוהם בביקורת, האשמה, בריחה או ניתוק הוא הופך למרחב נקי יותר שמאפשר קירבה.

כשאדם מרגיש שמישהו באמת נמצא איתו בתוך החוויה שלו בלי לשפוט

או לברוח, אז משהו עמוק בתוכו מתרכך וזה הרגע שבו המרחב שביניהם משתנה.

דמיונוב זוגי – איך להפסיק לנהל משק בית ולהתחיל להפגש באמת

הקשר מפסיק להיות זירה של מלחמה והופך להיות מרחב של גילוי.

אחד העקרונות המרכזיים בדמיונוב זוגי הוא המפגש האמיתי שלא קורה דרך הבנה אינטלקטואלית אלא דרך נוכחות.

כשאדם מרגיש שמישהו באמת נמצא איתו בתוך החוויה שלו בלי לשפוט או לברוח, אז משהו עמוק בתוכו מתרכך וזה הרגע שבו המרחב שביניהם משתנה.

במקום מקום שמזוהם בביקורת, האשמה, בריחה או ניתוק הוא הופך למרחב נקי יותר שמאפשר קירבה.

דמיונוב זוגי שיושבים אחד מול השני בערב ובמקום לדבר על מי צריך להתקשר לרופא מחר ומתי יושבים שוב על התקציב הם מצליחים לשבת ולהפגש באמת. לא דרך רשימה של מטלות אלא דרך העיניים והלב.

הרבה פעמים בזוגיות נדמה שהבעיה במה שנאמר או מה שנעשה:

מי צודק, מי פגע יותר ומי לא רואה.

אם מתבוננים לעומק, מגלים שהקשר לא נשבר בגלל המילים אלא הוא נשבר בגלל התהום בקשר וחוסר היכולת לחצות אחד לעולמו של השני.

דמיונוב זוגי, נולד מתוך ההבנה שהקשר האמיתי בין שני אנשים לא נמצא אצל אף אחד מהם אלא נוצר במרחב שנוצר ביניהם.

המרחב הזה הוא מרחב חי, נושם ומשתנה. לפעמים הוא פתוח ומזמין ולפעמים סגור, מתכווץ ומאיים.

אצל רוב הזוגות, כשהמרחב הזה מתכווץ, כל אחד מבני הזוג מגיב מתוך מנגנון הישרדותי.

אחד תוקף, השני מתגונן ונסגר. אחד דורש, השני מתרחק ונמנע.

כך נוצר ריקוד חוזר וכמעט אוטומטי שבו כל אחד מנסה לשרוד ובפועל שניהם מתרחקים והמרחב הזוגי מתייבש.

מחקרים וגישות עומק בזוגיות, מראים שוב ושוב שהדינמיקה הזו אינה מקרית והיא נובעת ממפגש בין עולמות פנימיים לא מודעיים שמופעלים זה מול זה ויוצרים קשר תגובתי במקום קשר של בחירה.

דמיונוב זוגי, עושה תנועה אחרת לגמרי.

במקום לנסות לשנות את ההתנהגות, הוא נכנס אל החוויה שמפעילה אותה.

אכילת מצה היא סמל לענווה או לחירות? יש כאן סתירה?

לכאורה חירות היא התרחבות האישיות וענווה היא צמצומה, ואי אפשר להתרחב ולהצטמצם בו זמנית. אבל באמת אין החירות התרחבות ואין הענווה צמצום, אלא שתיהן נאמנות עצמית. הגאווה היא הניסיון להתהדר במה שאין לנו, הפרזה של דמותנו שמרוקנת את האישיות - כחמץ שתופח ומלא אוויר. הענווה שבמצה, לחם עוני, היא השלת כל המרכיבים הזרים שהתווספו לאישיות ואינם שלה. ודווקא הנאמנות הזו למי שאנחנו באמת מוציאה אל הפועל בחופש עצמי את האישיות ונותנת לה מלוא היכולת להתבטא. לכן לחם עוני וחירות הם שני צדדים של אותה מטבע שהמצה נושאת.

האם יציאת מצרים עדיין רלוונטית לחיינו, ואם כן - איך?

זיכרון יציאת מצרים מלווה אותנו בכל יום ובכל לילה, ומתרחב והולך בכל שנה בחג הפסח, והתורה מזכירה אותו פעמים רבות מספור ובמצוות רבות. וכי יש לך דבר רלוונטי יותר? וזה גופא מה שאומרים בהגדה "בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים", כי התפיסה שרואה במקצרי עולם הזה את הכול, המשועבדת לתבניות שנדמות כבלתי ניתנות לשחרור, מלפפת אותנו תמיד. והקב"ה מצילנו מידם בכל דור מחדש - מיד המשעבדים, התפיסות, מלפיתתו של העולם הזה בכל גווניו וצורותיו.

איך אפשר להרגיש בן חורין כשיש כל כך הרבה הכנות והלכות מחייבות לפסח?

רבותינו אמרו "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה", מפני שחירות אמיתית פירושה להגיע אל המקום העצמי ביותר של הנשמה, שהוא הדבקות בה'. כשם שמנגן שהשתחרר מכבליו ומצא את כישורו האמיתי - נפשו משתפכת בנעימות, אך אין זה מתיר לו לזייף. הדיוק לפרטים אינו שעבוד, אלא עומק השייכות אל העולם החדש שנפתח לפניו. וכך ההלכות וההכנות של פסח הן הניגון העמוק של החירות, והחירות האמיתית של הנשמה מלאה ניגונים עמוקים ומדויקים.

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

קרוב אליך

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il • לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

המרוץ השנתי יוצא לדרך ואתם חייבים את זה איתכם!

פיתוח העולם הרגשי שלנו בהנחיית שמונה אישים השופכים אור על דרכי תיקון הנפש מנקודת מבטם הייחודית, ומעניקים כלים מעשיים והשראה למסע האישי. ספר חובה לימים שבין פסח לשבועות.

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

הפצה ראשית: **דברי ישיב**